

Velja po pošti:
 Za celo leto naprej . . . K 26.—
 za en mesec 2:20
 za Nemčijo celoletno . . . 26.—
 za ostalo inozemstvo . . . 35.—
V Ljubljani na dom:
 Za celo leto naprej . . . K 24.—
 za en mesec 2.—
 V upravi prejemam mesečno . . 1:30
Sobotna izdaja:
 za celo leto K 7.—
 za Nemčijo celoletno . . . 9.—
 za ostalo inozemstvo . . . 12.—

SLOVENE

Inserati:
 Enostolna pettivrsta (72 mm široka in 3 mm visoka ali nje prostor)
 za enkrat po 31 v
 za dva- in večkrat . . . 25.,
 pri večjih naročilih primeren popust po dogovoru.
Poslano:
 Enostolna pettivrsta po 60 vin.
 Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 5. uri pop.
 Redna letna priloga vozni red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
 Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
 poštna hranilnica avstrijske št. 24.797, ograke 26.511,
 bosn.-herc. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 183.

Uspešni protinapadi naših čet v Volinji. - Ruske čete vdrle v Črnovice. Brezuspešni laški napadi ob Soči, pri Primolanu in Asiagu. - Moltke umrl.

Naš obrtni stan.

V sobotni številki smo na kratko omenili dunajsko zborovanje vseh avstrijskih obrtnih organizacij in pospeševalnih združenj. Gre za veliko vojnopomožno akcijo za vse avstrijske obrtnike. Podajemo načela in vodilne misli. Na zborovanju so sprejeli sledeče predloge:

Da se zopet obnovi poslovni obstoj in nadaljevanje male obrti in trgovine, se priporoča, da se po posameznih kronovinah ustanovi kreditnomožne zaklade ali podobne primerne kreditne operacije, in sicer v čim tesnejši zvezi z obstoječimi kreditnimi zavodi. Ti kreditni pomožni zakladi bi dajali izredna posojila samostojnim, od vojne prizadetim obrtnikom in malim trgovcem, zlasti onim, ki so prišli iz vojne službe.

Te kreditne pomožne zaklade ali kreditne naprave naj se zbere iz denarnih prispevkov ali garancijskih izjav države, avtonomnih zastopov, združenj, obrtnih organizacij, deželne komisije za vračajoče se vojake, denarnih zavodov itd.

V posameznem slučaju se sme dati posojila kvečjemu 4000 K in dolžnik mora izstaviti 6 mesecev tekočo menico s podpisom porokov, med katere lahko stopi tudi zakonska žena.

Posojilo je načeloma obrestovano na leto s 3% in 1% pribitka, tedaj skupno s 4% in ga je treba vrniti redno najkasneje v 11 letih. Obrestovanje in odplačevanje glavnice se vrši polletno, toda prvo leto se obresti ne plača, prvo anuiteto pa šele eno leto po izplačanju posojila dne 1. julija ali 1. januarja. Vnaprej naj se določi rok, do katerega je mogoče vlagati prošnje.

Če se ne ustanovi posebne kreditne organizacije, tedaj naj se ustanovi posebno kreditno poslovalnico, katero vodi odbor prispevajajočih faktorjev.

Tistim obrtnikom in trgovcem, ki vsled svojih gospodarskih razmer ne morejo dobiti kreditov, naj se posojila ne sme dovoljevati. Posojila se ne sme zaprositi in porabiti za kritje pred vojno najetih poslovnih dolgov. Za ta posojila naj vlada izreče prostost od rubeži.

Priporoča se ustanovitev posebnih posvetovalnic, ki bodo obrtnikom dajale nasvete glede zopetne otvoritve obrti in zlasti pri iskanju kredita. Te posvetovalnice naj bodo v zvezi s kreditnomožno organizacijo.

Poseben odbor izdeluje spomenico na vlado. Stopil bo tudi v zvezo z avtonomnimi zastopi, da se stvar ne razbije.

Nameravana akcija bo velikega pomena za obrtni stan. Tudi slovenskim obrtnikom priporočamo, da že sedaj med vojno skrbijo za obširno in tesno organizacijo, ki bo ob končani vojni s krepko in odločno roko vodila naše obrtno gibanje. Na dunajskem zborovanju je zastopnik vlade izjavil, da vlada misli svojo akcijo urediti po deželah, in sicer v tesni zvezi z avtonomnimi zastopi, trgovskimi in obrtnimi zbornicami in obrtnimi kreditnimi organizacijami. Dunajski odbor bo v kratkem izdelal velik načrt in takrat se povrnemo k tej zadevi.

Moda in vojska.

Na Nemškem se je uvedlo veliko gibanje proti pariški in londonski modi, ki naj bi se popolnoma izločili in nadomestili z lastno nemško narodno modo. To vprašanje pa ni tako enostavno. Nemčija namreč veliko več izvažala narejenih oblek, nego uvaža, zato se mora pač kolikor toliko ravnati po mednarodnem okusu, ako noče, da jo Pariz in London ne izrineta s sve-

tovnega trga. Sploh je mednarodnost mode med kulturnimi narodi že tako ukoreninjena, da ni misliti na kako temeljito izpremembo. Pač pa naj bi Nemci stremili za tem, da se vsaj za domači trg izključijo iz mode vsa pretiranost, škodljivost ali celo nesramnost in vtisne izdelkom kljub mednarodnemu kroju nemško preprostost in resnost.

Tako trezni Nemci. To nimenje ima veliko zase in bo vsekakor obveljalo. Pridružiti se mu smemo tudi mi. Da bi se v mestih splošno uvedla stara ali nova čisto samosvoja narodna noša, ki bi se prav nič ne ozirala na svetovno modo — to ne bo šlo ne na Nemškem, ne pri nas. Pač pa bi se morala vsakokratna moda brezpogojno ukloniti čutu dostojnosti, čutu deklishe, ženske sramežljivosti, ki daje žensvu šele pravo ceno, kakor vonj cvetlice. Seveda mora biti ta sramežljivost še čista in pristna, izvirati mora iz najtajnejših globin nepokvarjene ženske duše, ne pa biti samo umetni zunanji lišp kakor belilo in rdečilo na zgubanih licih. Eno je prava sramežljivost, drugo je pačenje z njo.

Sedaj se pa vprašajmo: Ali bi mogla nepokvarjena, sramežljiva ženska na cesto v obleki, ki razgalja njeno telo očem vsakega, ki pride po cesti? Na to si ne upamo odgovoriti, ker bi bil potem zaključek z ozirom na žensvo, ki se splošno pokori modi — tudi sedanjí — le prežalosten. In vsekakor tudi krivičen. Upoštevati treba namreč, da je premnogo žensk, ki si iz tega ali onega, več ali manj tehtnega vzroka ne naračajo oblek pri šivilji, marveč kupijo narejeno. V skladiščih pa so seveda vedno »zadnje novosti«, to se pravi: najskrajnejše modne norosti. Tu navadno pri vsej »veliki izbiri« ni ničesar pametnega izbrati — vse je po istem »najnovejšemu« kopitu. Tako marsikatera ženska proti lastni volji nosi obleke, ki žali okus poštenega človeka. In še to povejmo resnici na ljubo, da si mode nikoli ne izmišljajo in je ne določajo ženske same, marveč moški, to je podjetniki velikih konfekcijskih podjetij in modnih časopisov ter njih risarji in drugi sotrudniki. Seveda daje zelo žalostno izpričevalo ženskemu spolu, da si da brezpogojno natvesti na ta način tudi največjo neokusnost in smešnost, a s to žensko slabostjo treba zaenkrat računati in skrbeti za to, da se skuša zlo zatreti ob viru. To nalogo bi morale prevzeti trgovske in obrtne zbornice, ki bi mogle najti pota in sredstva, da bi prisilile oziroma nagnile velike konfekcionarje do tega, da bi se pri določanju mode držali gotovih meja. Veliko bi lahko storile za dobri okus v ženski modi tudi krojačice in šivilje, saj se da mnogo žensk rado prepričati in voditi od njih. Sodelovati bi pa moglo in moralo tudi vse pametno žensvo, ki bi moralo v skladišču in pri krojačici odločno odklanjati vsako modo oziroma modno posameznost, ki žali žensko sramežljivost ali tudi le zdravi človeški razum. Ženske ne smejo misliti, da jih moda za norosti in nedostojnosti, katere jim nalaga, tudi istočasno opravičuje. Nikakor ne — te moči moda nima. Vsaka ženska je marveč koncem koncev le sama odgovorna za svojo obleko.

Za narodno nošo bi pa imeli ta-le predlog: Uvede naj se splošno za ženske šolske deklice, ki jim tako dobro pristojna in je zanje primerna. Na ta način bi se šolske deklice nekako uni-

formirale in bi se izključila prevelika razlika v obleki, ki rodi več trajnih slabih posledic, nego se splošno misli.

In kmečko žensvo naj bi se vrnilo k narodni noši — vsaj pri delu. Kri- lo — zgornje in spodnje — na modre je pač edino možna pametna noša za delavno žensko. Tudi delavke in gospodinje v mestih naj bi ne nosile drugačnih kril. Koliko manj glavobola in več zdravega teka, več veselja in gibčnosti za delo bi bilo, ako bi žensvo nosilo kribo na modre. Katera je enkrat poskusila, ne bo več odnehala. Čez obleče — ako noče nositi rokavcev — kakršnekoli bluzo ali jopico; zlasti sedanje biuze z daljšimi in krajšimi škrici so kakor nalašč za to.

Slavnostna otvoritev razstave ženskih ročnih del v Ljubljani.

ki so jih izvršile učenke mestne slov. osemrazrednice pri Sv. Jakobu v Ljubljani, se je vršila včeraj ob najobilnejši udeležbi ljubljanskega občinstva.

Dvorana Mestnega doma, kjer je razstava nameščena, je bila izredno okusno okrašena; na odru pred veliko cesarjevo sliko skupina cvetlic z zelenjem. Tudi po ostali dvorani stoji med razstavnimi skupinami cvetje in zelenje.

K otvoritvi je zaigrala vojaška godba na trgu pred mestnim domom koračnica, na odru pa je nastopila skupina 84 učenk gojenk šentjakobske deklishe šole v kranski narodni noši ter gojenke-begunke iz iste šole; Kranjice in begunke so se objele v dokaz sestrskje ljubezni in ednosti v času trpljenja. Nato je godba, katero je gospod polkovnik pl. Kleinschrott blagohotno brezplačno prepustil, zaigrala »Molitev pred bitko«. Predsednik razstavnega odbora gospod ravnatelj in c. kr. okrajni šolski nadzornik Franc Lavtižar je pozdravil navzoče imenom gospoda dvornega svetnika viteza Kalteneggerja kot zastopnika deželne vlade, gospoda častnega kanonika dr. Lesarja kot zastopnika cerkvene oblasti, gospoda deželnega odbornika dr. Pegana kot zastopnika deželnega odbora, gospoda sodnega nadsvetnika Vederjaka kot zastopnika c. kr. dež. sodišča, gospoda župana dr. Ivana Tavčarja, gospoda finančnega ravnatelja dvornega svetnika Klimenta, gospoda policijskega ravnatelja grofa Künigla, gospoda predsednika Rdečega križa Del Cotta, učiteljstvo, zastopnike časopisov in vse navzoče. V nadaljnjem je naglasil, da ima razstava dvojni namen: idealni in materialni. V gojenkah naj bi se užgala ljubezen do dela, hvaležna ljubezen do junakov, ki branijo domovino, ljubezen do naše Avstrije, ljubezen do prevzvišenega in milega vladarja in cele habsburške hiše. Obenem pa naj donese razstava materialno korist gmočno pomoč našim junakom invalidom, katerim so namenjeni dohodki razstave. Tako naj se tudi šolska mladina udeležuje domovinskega dela in se utrdi v ljubezni do domovine, da bo vsikdar ostala zvesta geslu: Vse za vero, dom cesarja! Nato so učenke zapele cesarsko pesem. Ganljivo lepa je bila naslednja točka: Nagovor na cesarja, govorila učenka VIII. razreda Cecilija Privost. Izvajala je, da bi tudi šolska mladina rada pomagala domovini. Toda kako? Ti sam, premili cesar, si nam pisal, kaj želiš od nas: Molimo naj za

drago našo domovino. In tvoji najmanjši podložniki, ki se Te oklepamo iz celega srca kakor predobrega Najvišjega očeta nas vseh, izpolnjujemo Tvojo željo in molimo! Molimo veliko in prejemamo sv. obhajilo, da bi izprosili od nebes slajno zmago naši domovini in slaven mir. In glej! Pomoč božja ni izostala: V Karpatih, ob Soči, Savi in Dravi so se Ti zvali venci neminljive slave. Tako pomaga mladina domovini — ne z mečem, pač pa z molitvijo. Me pa smo hotele še drugače pomagati: s svojim delom, s šivanko in škarjami. V duhu stopamo pred Tvoj prestol in Te prosimo, sprejmi naš dar! Kličemo Ti: Slava, slava, slava! (Učenke se poklanjajo pred cesarjevo sliko.) Pozdrav gostom je govorila učenka VII. b razreda Marija Rus. Mladina, kateri je cesar Franc Jožef I. na široko odprl duri izobrazbe, prispevajoč sam iz zasebnih sredstev za zgradbo ljudskih šol. Želi v teh vojnih dneh pokazati svojo hvalečnost in prihiteti na pomoč domovini. Storiše smo to z deli, ki smo jih izvršile za to razstavo. Sedaj se pa obračamo na srca občinstva, da pomore našemu namenu do uspeha s tem, da v čim večjem številu poseča razstavo. Naj pomni, da je v teh ročnih delih vpletenih mnogo bridkih misli na očeta in brate, ki vrše svojo domovinsko dolžnost z orožjem v roki, pa tudi marsikatera grenka solzica je orosila ta dela. Zato ne zametujte našega truda, naj nam bo blagoslovljen na korist tistim, katerim je uspeh razstave namenjen, a Vam Bog plačaj! Učenke zapoje z velikim občutkom »Domovje moje Avstrija« in »Oj ti moj dom, ti zemlja mila.« Nato deklamira Ana Jeraj večnolepo Gregorčičevo »Soči«, katere prošnje besede pretresejo človeka v sedanjih dneh vedno iznova. Sledi dr. Mihael Opekova »Goriška begunka«, deklamira tolminska begunka Jolanda Gabršček, učenka VI. razreda. Pretresljivo lepa pesem se je prednašala na ta način, da je eno ključno deklamirala Jolanda Gabršček, naslednjo so pa učenke zapele po naprevo »Ciganske sirote«. Občinstvo je bilo ganjeno do solz ter je s pesnijo vred zahrepenelo po tisti blagoslovljeni uri, ko se bodo naši begunci veselo vračali na svoje domove . . . Marija Repič, VIII. razred, je deklamirala Gorjančev »Mati in sin« — sin, ki se vrne iz vojske pod rodno streho z eno samo roko in tolaži mater: Mati, dve roki mi je dal Bog; desno sem žrtvoval domovini, levo posvetim tebi! Sledi tri pevske točke, med katerimi je šel posebno od srca in do src Kosijev »Venček narodnih pesmi« (vse pevske točke so se izvršile s spremljevanjem harmonija). »Nagovor na invalide«, postavila in govorila učenka VIII. razreda Milena Zup, priča, kako resno umeva naša mladina sedanje dneve. Izvajala je: Sever in jug, vzhod in zapad so v plamenu. Od vseh strani pritiskajo sovražniki, a naši očeti in bratje so irden zid, ob katerem se razbijajo vsi sovražni navali. Ko vidimo nje, kako žrtvujejo za brambo domovine svojo kri, svoje zdravje in življenje, tudi nismo mogli in smeje zaostati. Hotele smo z delom svojih rok doseči gmočno pomoč za tiste, ki so v brambi domovine izgubili svoje zdravje, svoje ude, svojo delozmožnost — za naše invalide. Njim, ki zaslužijo našo najglobljo hvalečnost, velja naš trud, naša skrb, naša ljubezen. Veliko, žal, ne zmoremo, a kar moremo, smo storile — to pričaj ta razstava. Naj stori svoje sedaj še občinstvo, ravna se po geslu:

Odpri srce, odpri roke, otiraj bratovske solze. Konča s »Slava« cesarju, kateri klic učenke trikrat ponovno. Sledi kiti-ca cesarske pesmi (pojo učenke). Gospa šolska ravnateljica Marija Marout se zahvali navzočim, da so v tolikem številu poostili prireditve ter povabi k ogledovanju razstave.

Okusno in fino ureditev razstave smo že spredaj omenili. Kar se tiče del samih, so zares vseskozi taka, da se jim ni treba bati kritike tudi najbolj razvajanega občinsva. Do malega vse so vezene: običajno vezenje, richelieu, špansko vezenje itd. Tu najdeš prekrasno vezene bele zastore, prte in polložke za mize, mizice, omare, stojala, bluze srajce, ovratnike, veliko število monogramov, več krasnih svilenih blazin itd. Vsak bo z zadoščenjem pozdravil tudi skupino, ki predčuje krpanje. Ljubljansko občinstvo, posebno žensko, ki splošno zelo ceni ročna dela in o njih tudi nekaj razume, gotovo ne bo varalo vrlih šentjakobskih učenk v njihovih lepih nadah in načrtih, ki jih imajo s to razstavo, ter bo v obilnem številu posečalo razstavo, ki se v vsakem oziru sama pripo-roča. — Vsa dela — v kolikor že niso prodana — so na prodaj in ves izkupiček z vstopnino vred gre za invalide.

Klobuk dol pred toliko požrtvovalnostjo mladih deklic! Kdor le nekoliko razume o ročnih delih, bo vedel, koliko truda, napete pazljivosti in skrbnosti so zahtevala razstavljena dela. In pri tem ne smemo pozabiti, da so učenke šentjakobske šole razen tega izvršile tekom leta tudi še nad 4000 kosov različnih ročnih del za vojske. Da so se morale učiti tudi vseh drugih učnih predmetov, se razume ob sebi. Torej čast! Tako pridna in požrtvovalna šolska mladina daje pač najlepše izpričevalo učiteljskemu zboru, ki sme biti ponosen na svoje uspehe in veseli sadov svojega truda. Omenjati moramo na tem mestu, da je duša tej lepi prireditvi bila šolska ravnateljica gospa Marija Marout, razstavo ženskih ročnih del je jako okusno aranžirala učiteljica ženskih ročnih del gđ. Marija Meško, pevske točke in deklamiranje je vodila učiteljica gđ. Marija Sere, pevske točke je na harmoniju spremljala učiteljica gđ. Ana Ojstriž. Gosposodični sta imeli velik trud, pa tudi velik uspeh!

Zaplemba vojnokovinskih predmetov.

Z ministrsko naredbo, ki je izšla meseca septembra lanskega leta, se je naznala splošna zaplemba predmetov, ki so narejeni iz najvažnejših vojnih kovin, in ukrenila vrsta pripravljanih odredb za to zaplembo. Sedaj se je z razglasom ministrske naredbe z dne 17. junija končnoveljavno odredila izročitev teh predmetov.

Oddajna dolžnost

velja za vsakega posestnika ali shranjevalca v navedbi navedenih vrst kovinskih predmetov. Ti predmeti se morejo uvrstiti v naslednje velike skupine: Kuhinjska posoda in kuhinjsko orodje iz nikla, bakra ali med, priprosto namizno orodje iz niklja, bakra ali med, kakor kotliči za umivanje, za sadje, za vkuhanje, kotli za živinsko krmo in vsakovrstni drugi kotli, dalje kotli v štedilnikih in druge shrane za vodo ter kopalne banje iz bakra, priproste predložke pred pečmi, kotliči za žrjavico in podobne priprave iz bakra, med in drugih bakrenih zlitin.

Uteži iz med, katerih posamezni kos presega ½ kg teže, končno drogov ali cevi za preproge, za oprijemanje in varstvo iz med, ako se brez težave snamejo in nimajo vlog ali pa take, ki se z lahkoto odstranijo; droge in nosilce za zastore iz med imajo oddati samo proizvajalci in trgovci. Oddajna dolžnost se razteza dalje na vse kositernne predmete, ako nimajo umetniške ali zgodovinske vrednosti.

Zaplemba

se izvrši na ta način, da se najprej javno razglasi dan, kdaj imajo posestniki predmetov iste oddati. Oddaja se ima izvršiti v zbiralnicah, ki se bodo ustanovile po vseh občinah in po potrebi tudi v občinskih okrajih ali okrajnih delih. Tam bo prevzemala predmete oblastvena komisija in jih temeljem odkodninskih postavkov, kakor jih določa naredba, cenila. Prinašalci predmetov se izroči potrdilo o teži materiala in o povračilnem postavku, ki se ima uporabiti.

Odkodnino nakaže vojaška oblast, izplačilo se izvrši potom občine. Ako se kak posestnik predmetov sklicuje na neobhodnost predmetov, ki bi jih imel oddati, ali prosi za odlog, da more preje preskrbeti nadomestilo, — ima o tem odločati prevzemna komisija. Nadzorstvo nad natančno izpolnitvijo oddajne dolžnosti bo v gospodinjstvih in pri drugih tej dolžnosti podvrženih osebah izvrševala

prevzemna komisija kakor tudi posebna nadzorstvena komisija.

Za premisljeno kršitev oddajne dolžnosti določeni

kazenski postavki

segajo do 3 let strogega zapor, s čimer more združiti sodišče denarne globe do 20.000 K. Druge prestopke oddajne dolžnosti bo kaznovala politična oblast z zapornimi kaznimi do 6 mesecev ali z denarnimi globami do 5000 K.

× × ×

Koncem drugega leta vojne, katero moramo s svojimi zavezniki izvajati do častnega miru proti celemu svetu v orožju, se je morala sedaj tudi pri nas kakor na Ogrskem odrediti splošna oddaja kovinastih predmetov, ki je na Nemškem že davno popolnoma izvedena. Vsak se mora zavedati, da je to žrtev, ki je v primeri z dosedanjimi žrtvami v blagu in krvi resnično majhna, — dolžan brambi domovine in žrtev mu ne bo težka. Čim prej se izvrši oddaja, tem učinkovitejša bo podpora, ki jo bo imela pri tem vojna uprava s preskrbo vojske z najvažnejšimi potrebščinami.

Vojska z Rusi.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 17. junija. Uradno se razglša: Ob reki Prut nobenih posebnih dogodkov.

Severno od Niezwiske se je izjalovil prekoračevalni poizkus Rusov čez reko Dnjestr.

Z nezmanjšano ljutostjo je ponovil sovražnik napade na postojanke zahodno od Wisniowczyka.

Iznova se ljuto bore v Woliniji ob Lipi, v prostoru Lukacz in v odseku Stohod—Stir.

Dunaj, 18. junija. Uradno: Posadko utrjenega mostišča Črno—vice smo morali včeraj umakniti pred osredotočenim ognjem topov zelo premočnega sovražnika. Ponoči je izsilil sovražnik na več točkah prehod čez Prut in ja vdrl v Črnovice. Naše čete so izpraznile mesto.

V vzhodni Galiciji se položaj ni izpremenil.

Ogenj s topovi je preprečil napad Rusov zahodno od Wisniowczyka ob Stripi.

V Voliniji so pridobile naše čete na prostoru severno od Lipe, severno od Gorohova in pri Lokajih; odbile so ruske protinapade. Predvčerajšnjim in včeraj smo ujeli 905 Rusov in zaplenili 3 strojne puške.

Severno od odseka Turya so ujele v uspešnih bojih nemške sile 11 ruskih častnikov in 3446 mož, zaplenile so 1 top in 10 strojnih pušk.

Med Sokolom in Kolki smo zopet odbili močne napade Rusov.

Namestnik načelnika generalnega štaba pl. Höfer, fml.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 17. junija. Veliki glavni stan: Fri Linsingenovi vojni skupini so se razvili boji v odsekih Stohod in Stir. Del armade grofa pl. Bothmerja stoji zopet v boju s sovražnikom severno od Przevloke.

Berlin, 18. junija. Veliki glavni stan: Vojna skupina generala pl. Linsingena je odbila ob Stiru na obeh straneh Kolkov ruske napade. Med cesto Kovel—Luck in odsekom Tury so vzele naše čete v uspešnih bojih Rusom 11 častnikov in 3446 mož, na plenu pa 1 top in 10 strojnih pušk.

Na bojni črti armade generala grofa pl. Bothmerja so se sovražni napadi severno od Przevloke krvavo zrušili že v zapiralnem ognju.

Vrhovno vojno vodstvo.

RUSKO URADNO POROČILO.

15. junija. Zahodno bojišče: Živahno je streljalo sovražno topništvo na več mestih bojne črte ob Dvini južnozahodno od Naroškega jezera. Nemci so poizkušali nato zapustiti svoje strelske järke, a smo jih vselej odbili. Pri Baranovičih se je razvil krajen boj, s katerim smo vzeli nekaj sovražnih jarkov; protinapad Nemcev nas je prepočil nazaj v naše izhodne järke.

Napredovanje generala Brusilova se je včeraj nadaljevalo. Na raznih delih bojne črte smo zopet ujeli sovražnike in zaplenili vojno orodje. Sovražnik je nadaljeval na več mestih svoje protinapade in se je trdno ustalil v svojem novem ozemlju.

Po zdaj izpopolnjenih poročilih znašajo številke ujetnikov in vojnega plena: 1 general, 3 poveljniki polkov, 2467 častnikov, 5 polkovnih zdravnikov, približno 150.000 vojakov, 163 topov, 266 strojnih pušk, 131 metalcev bomb in 32 metalcev min.

Petrograd, 16. junija. Armade južno od Poljesja se bojujejo dalje. Naše čete so zadale sovražniku v bojih težke

izgube. O boju so došla sledeča podrobna poročila iz raznih odsekov:

Med zasledovanjem sovražnika zahodno in južno od Lucka je izvedlo naše konjenišvo več uspešnih bojev.

Severozahodno od Kremjenjca so vrgli naši oddelki hrabrih čet generala Saharova po besnem boju sovražnika z odločnim napadom iz njegovih utrjenih postojank med Kozinom in Tarnovko (3 km južnovzhodno od Kozina ob Plaszewski).

Nek naš mladi polk, vodil ga je polkovnik Tatarov, je prekorčal po lju—tem boju potok; vojaki so brežili do brade vodo; ena stotinja je zašla v globoko vodo in je utonila. Hrabrost vojakov in častnikov je prisilila sovražnika, da je zbežal. Zaplenili smo dva topa, veliko strojnih pušk in na tisoče pušk, patronov in velikanske zaloge žic.

Naša pehota se je polastila z mo—gočno podporo topništva z besnim napadom gozda Rostoki (10½ km južno od Novega Počajeva). Vjeli smo ujetnike, eno strojno puško in metalce min.

Vsled junaških napadov čet generala Terbačeva so izpraznili Avstrijci včeraj postojanko pri Hajvoronti in pri Gnilovodi (8½ km južnovzhodno od Hajvoronke na vzhodnem bregu Stripe).

Boj še traja severozahodno od Bučaca z Avstrijci in z nemškimi podpor—nimi četami.

Sovražni letalec je metal bombe na Tarnopol.

Ob Dvini in južno od tam proti Poljesju ogenj pehote in topništva.

Naše topništvo je včeraj ljuto ob—streljevalo sovražne postojanke pri Dvinsku.

V več odsekih podvzeti napadi so—vražnika so se zrušili vsi v našem ognju.

POLOŽAJ NA SEVEROVZHODNEM BOJIŠČU.

Nemški major Moraht piše: Število južnozahodne vojske, ki jo je sovražnik vrgel proti našim obrambnim pozicijam med Styriem pri Čartorijsku in prostoro—m pri Črno—vicah — ceni na najmanj 600.000 mož, ne vstevši rezerve. Prizadete so nemške čete na Styru, avstro—ogrske v prostoru zapadno Rovna do armade grofa Bothmerja na Stripi, potem ta zadnja ar—mada in vojska generalnega polkovnika Pflanzer—Baltina. Vse te vojske se morajo težko boriti, vendar ni kar verovati ruskim poročilom, ko govore o velikih številih ujetnikov in strašnih izgubah.

Rusi so dosedaj dosegli nekaj uspehov. Prodrli so v prostoru Kolkov preko po—toka Kormin; poizkušajo prehode preko reke Styr in so se polastili tudi trdnjave Luck in Dubno. Tu se je torej ruska fronta izbočila na zapad v globino kakih 50 kilo—metrov. Ruska konjenica poseza še dalje in branitelji so bili prisiljeni, umakniti se od srednjih črt. Tu je igrala vlogo želez—niška mreža iz kijevske in chersonske gu—bernije. Končuje se pri trdnjavi Rovno, kjer je že začetkom vojne izkrcavala veli—kanske mase čet, ki so tedaj preplavile Galicijo.

Južneje ležeči napadalni prostor je med Tarnopolom in Zalesčiki. Tu se vrše boji med Tarnopolom in Bučacem. Tu so bile čete bavarskega generalnega polkov—nika Bothmerja zmagovalke. Tudi pri Kol—kih so naši z energičnim protinapadom po—tisnili zopet sovražnika čez reko Styr.

Tretji napadalni prostor je v kotu med rekama Dnjestrom in Prutom in so pri Bo—jani trdi boji s sovražnikom. Ruska kava—lerija zavzame prostor med Horodenko (zapadno od Dnjestra) in Sadagoro, ki leži takorekoč pred vratmi mesta Črno—vice na severnem bregu Pruta.

Impulz za ta ruski napad vidi rečeni nemški strokovnjak v dogovorih na pari—ški konferenci za medsebojno pomoč, ki pa ne doseže svojega cilja, ker sta cen—tralni velevlasti še daleč od utrujenja. Tako malopomembni so ruski uspehi, da niso mogli odložiti padca Salandre niti za par dni. Ruski napad v Galiciji in Voliniji tudi ne razbremeni italijanske vojske. Pa tudi Francija ne pričakuje mnogo od te ruske ofenzive. Tem uspehom ruske vojske bo sledil — kakor lani proti Hinden—burgu — v par tednih . . . poraz.

KRVAVI BOJI PRI ČRNOVICAH.

Bukarešt. Boji dne 16. t. m. pri Črno—vicah so bili, kakor poročajo ru—munksi listi, izredno krvavi. Rusi se ne ozirajo na nobene žrtve ljudi in pošil—ljajo neprestano nove množice v boj.

POLOŽAJ NA SEVEROVZHODU SE BOLJŠA.

Krakov. Tukajšnji listi pišejo: Mestni poveljnik razglša, da se je položaj 17. t. m. izboljšal. V kratkem se položaj popolnoma pojasi in ne bo nikakega povoda več za vznemirjenje.

VLOM IN NE PREBITJE.

Genl. »Petit Journal« se čudi, ker pi—šejo petrograjski listi glede na bitko v vzhodni Galiciji bolj o vladu kakor o pre—bitju sovražne bojne črte.

RUSI NAMERAVAJO UDARITI SKOZI RUMUNIJO.

Amsterdam. V Londonu resno pričau—kujejo, da udarijo Rusi iz Besarabije čez Donavo na njen desni breg in tako odrežejo pota v Turčijo.

STRAŠNE IZGUBE RUSOV.

Kodanj. Tukajšnji listi poročajo, da je imela ruska armada ob zadnji ofenzivi skoraj nenadomestljive izgu—be, ker se vojskujejo zdaj skoraj že zadnje rezerve. Izgub ni mogoče nadome—stiti, nadomestiti tudi ni mogoče rabljenega materiala. Rusko vojno vodstvo je po francoskem vzorcu v tem boju polagalo glavno važnost na vpo—rabo strupenih plinov.

Kodanj, 17. junija. Bitka v Galiciji in v Voliniji divja dalje. Rusi so z ve—likanskimi silami obnovili napad v ce—lem prostoru od rumunske meje do Stira. Njih izgube so zelo težke, po—sebnost častnikov so zelo veliko izgubili. Samo v odseku generala Lešeticega so padli štirje generali, trije so pa težko ranjeni, med njimi sta se nahajala dva zborna poveljnika. V celoti je pa—dlo 14 generalov, oziroma so bili težko ranjeni; polkovnih poveljnikov je pa—dlo 17, 8 jih je ranjenih. Stotnikov in poročnikov je primeroma tudi več pa—dlo, kakor v prejšnjih bitkah; zelo ve—liko je padlo tudi praporščakov.

Kodanj. Ruske izgube v zadnjih bojih so bile zopet strašne. Z ognjem strojnih pušk so zopet gonili svoje vojake: med njimi zelo stare in zelo mlade, na naskok. Vse rezerve so že zapletene v boj; pripe—ljali so na bojišče tudi ves bojni material. Topništvo in ženijo vodijo Belgijci. Umrla sta generalni major Bizjulko in general Radlov.

Z ruske me je se poroča: V petro—grajskih vojaških krogih cenijo ruske izgube na 280.000 mrtvih, ranjenih in ujetih.

SRBSKI VOJAKI NA GALIŠKI FRON—TI.

Budimpešta, 17. junija. »Az Est« prinaša: V vzhodno galiških bojih ran—jeni častnik poroča, da so bili pri ru—skih naskokih v prvih vrstah srbski vo—jaki, ki so barbarsko ravnali z ujetimi ogrskimi narodi, katerih so večino po—sekali. Nek ujeti ruski častnik je pove—dal, da se je ruskim četam v nekem povelju sporočilo, da je to zadnja veli—ka bitka, ki se mora posrečiti, zato mo—ra zadnji ruski vojak na bojišče.

KRALJ ITALIJE OBČUDUJE RUSE.

Petrograd. (Kor. ur.) Car je dobil sle—dečo brzojavko kralja Italije: Z vsem la—skim ljudstvom se nahajam v duhu s čustvi globokega občudovanja pri mogočnem pro—diranju Tvojih vojsk. Pošiljam Ti najsrč—nejše in najprijeteljske čestitke. V prepi—sanju, da dovedejo skupni napori do konč—nega uspeha, Te prosim, bodi uverjen, da je moje prijateljstvo neomajljivo. Viktor Emanuel.

RUSINJE GRADE STRELSKE JARKE.

Kodanj. V Besarabiji, na Podolskem in v Voliniji je zapovedal vrhovni povelj—nik odeškega vojaškega okraja, naj pri—tegnejo h gradbi utrdb kmečka dekleta od 17. do 30. leta pod vodstvom civilnih inženirjev. Vsled priklonitve žensk ne bodo odtegovali več vojakov od armade za gradbo strelskih jarkov in utrdb.

RUSI O NAŠIH VOJAKIH.

Berlin. »Tageblatt« poroča iz Stock—holma: Vsi ruski listi soglašajo, da izgledajo izvrstno avstrijski ujetniki iz Galicije; vsi so dobro oboroženi, mla—di in zdravi; branili so se zelo hrabro, dokler niso zašli v tak položaj, da so se morali udati.

POMANJEKANJE MESA NA RUSKEM.

Stockholm, 18. junija. Ruska vlada je izdelala zakonski načrt, ki odreja, da se bodo v bodoče na Ruskem vsled po—manjkanja mesa vpeljali trije brezmesni dnevi. Med tem se je pa izkazalo, da je ta odredba nezadostna. Član dume Sulgin je predlagal, naj se poleg treh brezmesnih dni na teden prepreči pro—daja mesa skozi 14 tednov v letu v okvi—ru cerkvenih postnih postov.

Petrograd, 18. junija. »Rječ« izvaja, da se bodo prebivalci Petrograda hočes nočes morali privaditi na rastlinsko hrano, ker bo mesto odslej moglo do—biti na dan le 100 glav živine, med tem ko bi jih v resnici potrebovalo 2000.

Vojska z Italijo.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Dunaj, 17. junija. Uradno se razglša: Na bojni črti ob Soči se je unel sinoč zelo živahen sovražni topniški ogenj med morjem in Griže brdom.

Odbili smo iz »Adria«—delavnic pod—vzeti napad Italijanov na našo postojanko, ki se nahaja pri trziških toplicah. Na po—boju vzhodno od Tržiča so se bojevali z metalci min in z ročnimi granatami.

V severnem odseku bojne črte ob Soči se je izjalovil napad sovražnika na Mrzli vrh.

Uspeli tudi niso trajni napori Italijanov proti našim postojankam v Dolomiti. Tam so se zrušili večerj napadi pri Ruffredo in pred Croda dell'Ancona.

Z isto usodo so se končali močni napadi sovražnika iz prostora pri Primolanu proti našim postojankam pri kotu, katerega tvori meja in proti Monte Nisetta.

Napad znatnih italijanskih sil smo odbili tudi na naši bojni črti jugozahodno od Asiago. V tem prostoru smo ujeli 13 italijanskih častnikov in 354 mož, zaplenili smo pa 5 strojnih pušk.

Dunaj, 18. junija. Uradno:

Italijani so se na bojni črti ob Soči zopet na več mestih pripravljali, da napredujejo, tako proti južnemu delu gore sv. Mihela, kakor tudi proti našim višinskim postojankam severno od mostišča pri Tolminu. Zahvaliti se moramo ognju naših topov, da se noben napad ni razvil. Delevanje sovražnika v Dolomiti je splošno ponehalo, le Monte Cadini se je nahajal nekaj časa pod zelo hujim ognjem s topovi, ki mu je sledilo več slabjših, kmalu odbitih napadov. Iz prostora pri Primolanu in na našo bojno črto jugozahodno od Asiago so ponovili Italijani svoje napade, katere smo povsod odbili. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

Italijansko uradno poročilo.

15. junija. Med Adižo in Brento so trajali večerj ljuči boji s topovi na obeh straneh; delovale so tudi čete naših poizvedovalcev. Naše topništvo je razkropilo korakajoča krkela sovražnika in je obstreljevalo na več točkah učinkujoče postojanke sovražnih topničarjev.

Na bojni črti Posina smo odbili dva sovražna napada na Monte Ciove in na Monte Brazone.

V odseku Tržič je vlomila sinoči po kratki, toda močni in učinkujoči pripravi s topovi naša hrabra pehota brigade Napoli (75. in 76. polk) s podporo kavalerijskih pešoddelkov presenetljivo v sovražne črte vzhodno od Tržiča in južno od Sv. Antona. Po ljutem borenju jih je vzela popolnoma. Ujeli smo ob tej priliki 488 mož, med njimi 10 častnikov in zaplenili 7 strojnih pušk in veliko orožja, streliva in drugega bojnega orodja. Skupine Capronijev so obstreljevale železniško postajo Matarello (v dolini Lagarina) in sovražna bivališča blizu dolin Nos- in Campo Melo. Učinek je bil prav dober. Sovražni letalci so vrgli nekaj bomb v Padovo, San Giorgio di Nogaro in Porto Rosego. Ranjeni sta dve osebi, škode je jako malo.

16. junija. Med Adižo in Brento je večerj poizkušal sovražnik še enkrat zaman krvave napore, da zruši naš odpor, ki se je zdaj na celi bojni črti popolnoma utrdil. V dolini Lagarina so napadle ponoči na 15. strašne sovražne sile presenetljivo naše postojanke pri Serravalle in na Coni Zugna, a po trurnem ročnem metanju smo jih pognali v beg in jih zasledovali s svojim natančno zadevajočim ognjem. Na bojni črti Posina-Astico se je omejeval sovražnik po poizkušenem napadu ponoči v odseku Campiglia na krepko obstreljevanje s topovi; naši topovi so mu odgovorjali. Na visoki planoti Asiago so po besni pripravi s topovi napadle sovražne množice, približno 18 bataljonov, večkrat našo bojno črto od Monte Pau do Monte Lemerle in sicer na krilih demonstrativno, v središču pa odločno; toda ljuči napadi pehote so se zrušili vselej pred našimi črtami, pred katerimi je popustil sovražnik kupe mrljev, dasi je podpiral vsak napad prej val topniškega ognja. S posrečenim našim protinapadom na Monte Lemerle smo privedli ujetnike in eno strojno puško. Tekom opisanih podjetij smo vzeli sovražniku 254 ujetnikov. Na ostali bojni črti do morja nobenih važnih dogodkov.

Prestolonaslednik o naših krajih.

Vojnemu poročevalcu »Berliner Tageblatt« je naš prestolonaslednik, ko sta si ogledovala gorovje, kjer je prodiral prestolonaslednikov zbor, dejal: »Se lepši kot ta odsek, je dolomitska bojna črta, med tem ko je krnsko ozemlje enako kamenito kot to gorovje. Na Krnu se je posebno odlikoval pešpolk 34., ki nosi ime cesarja Viljema. Isti polk, ki je vzel Pjotrkov in kril umikanje iz Srbije. Najžalostnejša se mu zdi Komenska planota, katero edino pogled na morje napravila nekoliko bolj prijazno. Seveda, prebivalcem je tudi Doberdobska planota lepa, kajti naravno vsak ljubi svojo domovino.

Ruski napad vpliva le malo na naš nastop v Italiji.

Amsterdam. »Handelsblad« izvaja: Nastop Rusov v Galiciji in v Voliniji vpliva v Italiji le v toliko, da bodo Avstrijci po-

časnejše prodirali, a le v slučaju, če bodo res tudi Rusi dosegli uspeh.

Izjave laške vlade o položaju na tirolskem bojišču.

Lugano. Laška vlada je objavila komunikacije o bojih na južnem Tirolskem, da dokaže, da se prevzeli Italijani iniciativo. Seveda Cadornova poročila slovejo popolnoma nasprotno, ker se govori v njih izključno, da so le odbili avstrijske napade.

Izgube Lahov na morju.

Milan. (Kor. urad.) »Corriere della Sera« poroča, da so potopili podvodni čolni meseca maja 10 laških parnikov s 37.000 tonami in 11 jadrnic z 8500 tonami.

Dve laški ladji potopili.

Pariz, 17. junija. (K. u.) »Petit Journal« poroča iz Palerma: Ogenj nekega podvodnega čolna je potopil neki laški parnik severno od Palerma. Isti dan je bila potopljena velika laška jadrnica pri otoku Elico (?); posadko so rešili.

Rim, 18. junija. (K. u.) »Agenzia Stefani« poroča, da sta potopljena italijanski parnik »Motia« in italijanska jadrnica »Australia«.

Laški admiral umrl.

Lugano, 18. junija. (K. u.) Listi poročajo, da je umrl vpokojeni podadmiral Gagliardi.

Potres v srednji Italiji.

Lugano, Ravenna, Rimini, San Marino, Cattolico, Jakin in sosednje kraje je obiskal 16. t. m. ob 3. uri 28 minut zjutraj močan potres, ki je povzročil paniko in poškodoval težko hiše.

× × ×

Naši topovi povzročili laško krizo.

Amsterdam. (Kor. urad.) »Manchester Guardian« izvaja v uvodniku: Avstrijski topovi niso le prebili vrzeli v italijansko bojno črto pri Trentinu, marveč so tudi povzročili, da je padla italijanska vlada in da se nahaja narod v političnem položaju, ki je nevaren.

Položaj se je poslabšal.

Lugano, 17. junija. (Kor. ur.) Iz Rima došle vesti pravijo, da je reševanje kabinete krize napravilo večerj korak nazaj. Težave so se pojavile zlasti zaradi Sonninih želja glede oseb, ki naj bi ne pripadale kabinetu. Zakladni minister je baje nepričakovano izrazil pomisleke glede obdržanja svojega mesta. Poizkus, da bi se sprejel poslanec Colosimo kot zastopnik Giolittijevih pristašev v zbornico, se tudi ni posrečil, posebno, ker prete njegovi strankini pristaši, da ga zataje. Relativno zažgostjen se zdi vstop voditelja klerikalne skupine posl. Mede in več radikalcev. Nikjer se ne opaža veselo zadovoljstvo zaradi oseb ali politično-strankarske sestave novega kabineta, ki se zdi, da nikakor ne predstavlja narodnega edinstva. Ravnotako se tudi ne opaža zaupanje v njegovo politično in parlamentarno solidarnost.

Bosseli s kraljevim odlokom pooblaščen, da sestavi novo laško ministrstvo.

Lugano, 18. junija. (K. u.) Na željo poslance Bosselija in zunanjega ministra Sonnina je povabil kralj k sebi zakladnega ministra Carcano, da ga pregovori, naj ostane na svojem mestu. Ko je Carcano kralju ustregel, je končal Bosseli pripravljala dela za sestavo nove vlade. V ministrstvu bodo trije do šest ministrov brez portfelja in sicer Bosseli kot ministrski predsednik, poslanec Bissolatti kot nadzornik vojske, dalje republikanec Comandini in še nekateri, ki pa še niso končno določeni. Ustanove tudi dve novi ministri in sicer eno za vojnjo po železnicah in z ladjami, drugo za industrijo, trgovino in za delo; ti dve ministri prevzame poslance Arlotta in de Nava. Notranji minister postane dose-danji pravosodni minister Orlando. Sonnino, Carcano, dalje vojni minister Moroni in mornariški minister Corsi obdržijo svoja dosedanja mesta. Ostala ministrstva so razdelili takole: pouk Ruffini, pravosodje Sacchi, finance Meda, stavbe Bononi, kolonije Colosimo, poljedelstvo Raineri, pošta Ferra. Bononi je moral pač prvotno mu namenjeno finančno ministrstvo zato zam-jenjati s stavbnim, ker je enkrat računal, da vojni stroški ne bodo znašali več kot dva milijona lir in obetal, da jih bodo povrnila davki rešenih dežel. Meda, proti katerega ministrstvu, kakor se zdi, z vatikanske strani niso ugovarjali, bo prinesel v finančno minist-rstvo, vsaj po njegovem delovanju v listih katoliškega trusta bi se tako skiepalo, kritičnega duha za obravnavo carinsko političnih vprašanj, da je italijanska zunanja trgovina po nara-vi navezana na osrednji valesili. V finančnem ministrstvu baje ostane kot državni podtajnik Baslini, ki bo dolo-čal o izvoznih dovoljenjih in o dotičnih

pristojnih zadevah. Po strankah bo pet konservativno liberalnih ministrov, en klerikalec, štirje demokrati, dva radikalca, dva reformna socialisti in en republikanec; oba vojaška ministra ne pripadata strankam. Moč pripadajočih mu strank lahko računa vlada Bosseli približno tako visoko, kolikor poslan-ec je glasoval 10. t. m. za Salandra. Socialisti, ki so s svojimi 39 glasovi 10. t. m. ustvarili večino, ostanejo v opoziciji. S skrajnega stališča je zani-mivo, ker ne bo noben minister zastopal pokrajine Benetke. Novo ministr-stvo bo, ko je dobil Bosseli danes od-lok kralja, ki mu uradno naroča, naj sestavi novo vlado, jutri priseglo; dne 27. junija se pa predstavi državnemu zboru, ki prične najbrže takoj razpravl-jati o morebitnih političnih izjavah nove vlade in novih ministr. mestih, katerih potreba se ne priznava splošno.

Salandra.

Boji na zahodu.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 17. junija. Veliki glavni stan: Lahko smo odbili napad francoskih poizvedovalcev pri Beaune severno od od Aisne.

Znatno močno je streljalo topništvo v ozemlju Meze; v ranih jutranjih urah se je pomnožilo deloma do posebne bes-nosti.

V Vogezih smo zadali sovražniku severovzhodno od Ceileza z razstrelbo precejšnje izgube; zahodno od Sennhei-ma smo odbili manjši oddelek sovraž-nika, ki je začelno vrti v naš jarek.

Letalci so na obeh straneh živačno delovali. Skupine naših letalcev so vr-gle veliko bomb na vojaško važne točke v Bergues (francosko Flandersko), Bar-le-Duc in v prostoru Dombasle-Einville-Luneville-Blainville.

Berlin, 18. junija. Uradno:

Ob raznih naših postojankah našo bojno črto med belgijsko-francosko boj-no črto in Somme živačno delovanje s topovi in poizvedovalcev. Na levem bre-gu Meze so se bili ponoči boji pehote za prednje kose jarkov na južni strmini »Mrtvega moža«. Na desnem bregu re-ke se je izjalovil z večurnim pripravilal-nim ognjem uveden močan francoski napad pred nemškimi postojankami v gozdu Thiaumont. Mal jarek, ki ga je vzel sovražnik v najsprednejši po-stojanki, smo ponoči zopet izčistili. Letal-ni napad na Bar-le-Duc se je ponovil. V ognju naših obrambnih topov je pad-lo in se razbilo francoski dvokrilni le-talo zahodno od Lassigny. Pri Besange-Lagrande južno od Chateau Salins je sestrelil poročnik Windgens svoje 6. po-ročnik Hühendorf svoje 5. sovražno le-talo; letalec enega letala so mrtvi. Raz-valine nekega v zračnem boju premaga-nega francoskega dvokrilnega letala smo opazovali, ko so gorele severo-vzhodno od gozda Hessen.

Vrhovno vojno vodstvo.

Francosko uradno poročilo.

Pariz, 16. junija. Ob 3. popo-l-dne: Na levem bregu Meze so Nemci večkrat napadli strelske jarke na juž-nem pobočju »Mrtvega moža«, katere so večerj Francozi vzeli. Vsi poskusi so se izjalovili v našem ognju. Skupno število na tej točki ujetih Nemcev zna-ša 180 mož, med njimi 5 častnikov. Na desnem bregu so Nemci proti 6. uri zve-čer pričeli z »mogočno ofenzivo« proti naši postojanki severno od utrdb Thia-umont od višine 321 do dohodov k vi-šini 320. Ogenj francoskih streljnic in pušk je zlomil vse napade Nemcev in jim zadal težke izgube. Proti 10. uri zvečer so poskušali Nemci po obstre-ljevanju z granatami težkega kalibra napadati di napadati proti franco-skim strelskim jarkom na južnem robu gozda Caillette. Francoski zapiralni ogenj je onemogočil, da niso mogli prodreti iz strelskih jarkov. Drugod artiljerijski ogenj.

Ob 11. uri ponoči: Na obeh bregovih Meze tekem dneva od časa do časa delovanje artiljerije. Pehota ni delovala. Potrjuje se, da nas je naš proti južnem pobočju »Mrtvega moža«

izveden napad spravi v posest sovraž-nih jarkov na črti približno 1 km dolgi. Vsi poskusi sovražnika, da bi nas pre-podil, so se popolnoma izjalovili. Ste-vilo ujetnikov je poskočilo na več kot 200, med njimi 6 častnikov. — Na ostali bojni črti nobenih važnih dogodkov.

Napad letalcev na Bar-le-Duc.

Berlin. (Uradno.) Veliki glavni stan: Ko se je pred nekaj časom uspešno napadel Bar-le-Duc, končna železniška po-staja in etapska glavna postojanka franco-ske armade v Verdunu, so se pritoževali na francoski strani, da je Bar-le-Duc od-prto mesto; omenjalo se pa ni, da so fran-coski letalci že prej, dasi brez uspeha, na-padli z bombami odprta francoska mesta v nemški posesti, n. pr.: Vouzieres, Charle-ville in Mezieres.

Pri Verdunu Nemci počasi, a trajno napre-dujejo.

Kodanj. Vojaški sodruknik lista »Ber-lingske Tidende« izvaja: Dogodki pri Ver-dunu se razvijajo vedno po enakem pra-vilu. Nemci počasi, a trajno napredujejo. Od časa do časa se Francozom posreči, da zopet pridobe kos izgubljenega ozemlja, a Nemci prično takoj zopet napadati iznova in napredujejo nato hitreje kakor so prej. Sovražno ozemlje tako razstrelje, da ga ni mogoče več braniti. Francozi govore vedno o velikih izgubah Nemcev, a ne od svojih lastnih; so li res še vedno tako neznatne? Francosko temeljno načelo sicer slove, rajši izgubiti zemljo kakor kri, a se trajno izgubo zemlje sovražnik vedno napreduje.

London. (Kor. ur.) Lord Northcliffe je rekel v nekem javnem govoru, da so iz-gube Francozov v vojski večje kakor si jih predstavljajo Angleži. Govornika skrbi, ker se Nemci vedno bolj približujejo Ver-dunu.

Dve francoski letali trčili v zraku in se razbili.

Pariz, 18. junija. (K. u.) V Pantik sta trčili 18. t. m. dve letali v višini 1800 metrov in sta se razbili, ko sta padli na tla. Naravnost čudež je, ker sta ostala oba letalca živa.

Gospodarski posvet sporazuma.

Pariz, 17. junija. (K. u.) Gospodar-ski posvet sporazuma je končal večerj svoje delo. Soglasno so sprejeli celo vrsto predlogov, katere razglase 21. t. m. v deželah zaveznikov. Poincaré je sprejel po končanem delu člane po-sveta.

Tudi Francozi si izposojujejo v Ameriki.

New York. Newyorške banke so otvo-rile Franciji nov kredit v višini 100 mili-jonov dolarjev v obliki 5½% z založenimi efekti zavarovanega posojila za dobo treh do petih let.

Koliko stanejo Francijo zavezniki.

Basel. Ribot trdi, da je izdala Francija za zaveznike do 1. maja 11 in pol tisoč mi-lijonov frankov.

Dogodki na Balkanu.

BOLGARSKO URADNO POROČILO.

Sofija, 18. junija. (Kor. ur.) Poroča Ag.tel. Bulgare. Poročilo generalnega štaba z dne 17. junija:

V Vardarski dolini neljut artiljerijski dvoboj in boji med patrolami. Na ostali južni fronti mir.

Zadnji čas uničujejo Angleži in Fran-cozi žito na poljih z zažigalnimi bombami. Včeraj so vrгла štiri sovražna letala v oko-lici krajev Cineli in Tarašmanli ob ustju Meste več bomb posebne vrste, da bi za-žgali polja. Povzročili so požare, ki so se pa takoj pogasili. Včeraj zvečer je vršlo sovražno letalo pet bomb na mesto Bitolj; dve civilni osebi sta bili lahko ranjeni. Ško-da na stvarih je neznatna. Drugi sovražni aeroplani so brez učinka metali bombe na Valandovo, Djevdželi in Dojran. Naši aero-plani so obmetavali z bombami sovražne tabore pri Karasinancih, Somokolinovu in Mihaclovu, kakor tudi tabore krog vežba-lišča pri Kukušu. Vsi naši letalci so se vrnili nepoškodovani.

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 17. junija. Veliki glavni stan:

Izvezemši uspešnih napadov naših letalcev na napravo sovražnika se nič bistvenega ne poroča.

Vrhovno vojno vodstvo.

Francosko poročilo o bojih na Balkanu.

16. junija. V zadnjih 14 dneh sta obe artiljeriji živačno delovali pri Vardaru in pri Dojranskem jezeru. Obstreljevanje je bilo posebno ljuto 4., 8., 10. in 15. junija. Pehota ni nič važnega podvzela. V hribov-skem odseku pri Vardaru nekaj bojev med poizvedovalci. Ob Strumi so se utrdili Bolgari pri utrdbi Rupel, a naprej na grško ozemlje niso prodirali. Sovražni letalci so v zadnjih 14 dneh le malo delovali. Bombe smo metali 7. t. m. na tabore in naprave sovražnika v Petriču, Gevgeliju, Štipu in v Radovištu, 11. na utrdbo Rupel, 14. na Petrič-Strumico.

Dne 3. smo razglasili nad Solunom oblegovalno stanje.

Boji pri Solunu.

Amsterdam, 17. junija. (Kor. ur.) »Times« poročajo iz Soluna: Sovražnik je danes s topovi krepko obstreljeval naše postojanke. Na neko točko je padlo tekmo dneva 200 granat.

Zahvala angleške vlade Bolgariji.

Sofija, 18. junija. (Kor. ur.) »Agence telegraphique Bulgare« poroča: Ameriško poslanstvo je obvestilo zunanje ministrstvo, da se angleška vlada bolgarski zahvaljuje radi njene prijetnosti ob pošiljatelj vojnim ujetnikom v Bolgariji iz Bukarešte.

Grška v ententinih rokah.

Ženeva, 17. junija. Lyonski listi pišejo: Vse poštne zveze z Atenami so pretrgane. V Solunu in po drugih mestih so zaprli plinarne, ker ni premoga, grozi isto tudi drugim tovarnam. Vlada si ne more pomagati, kar je priznal v zbornici minister Gunaris. Poslanci iz Epira so ga prosili za živila. Vlada se trudi, pa povsod zadene na ovire; zveze po morju so pretrgane, na suhem pa zapre. V tem času morajo biti Grki složni, da dokažejo neuspešnost sedanega nasilja. Nek poslanec je predlagal, da naj se naprosi Ameriko za posredovanje.

Demonstracije proti Angležem in Francozom v Atenah.

Bern, 17. junija. (Kor. ur.) Francoski listi poročajo, da so se ob manifestacijah v Atenah kralju Konstantinu na čast zbrali ljudje pred francoskim in angleškim poslanstvom, kjer so grozili in kričali. V gledališčih so predstavljali igre, ki žalijo sporazum. Na ulici so napadli nekega uradnika angleškega poslanstva. V Stadionu so postopali kakor s sumljivimi osebami s člani angleškega poslanstva; med njimi se je nahajal tudi novi načelnik mornariške misije admiral Palmer; ko je došla kraljeva rodbina, so Angleže nadzorovali grški tajni policisti.

S Pireja ne vozijo več grške ladje.

Milan, 17. junija. (Kor. ur.) »Corriere della Sera« poroča iz Aten: Noben grški parnik ne zapusti Pireja, ker so izjavili grškim plovnim družbam v francoskem in angleškem poslanstvu, da je prepovedano poveljnikom brodovij sporazuma zapleniti parnike, ki se odpeljejo na morje. Pošto, namenjeno Italiji, bo prepeljala neka grška torpedovka.

Mednarodna finančna kontrola ne dovoli Grški narodni banki izdati bankovce v višini 30 milijonov.

Bern, 17. junija. (Kor. ur.) »Matin« poroča iz Aten, da mednarodna finančna kontrola ne dovoli grški narodni banki izdati nove bankovce v višini 30 milijonov frankov. Angleška in francoska vlada sta sklenili, da izključita obilicije novega grškega posojila iz pariške in iz londonske borze.

Poojstrena blokada Grške.

Milan, 18. junija. (K. u.) »Corriere della Sera« poroča iz Aten: Blokada proti Grški se je poojstrila. Francoske in angleške ladje ne dopuste tudi prevažanja žita. Položaj se poslabšuje.

Rumunija.

Stockholm, 17. junija. »Ruskoe Slovo« poroča iz Bukarešte: Pritisk ruske ofenzive na Rumunijo je očitno oživel agitacijo intervencionistov, toda se prav nič še ne ve, kako se bo držala Rumunija sprči bodočih dogodkov, če ve, da od ruskih čet grozi nevarnost celi rumunski meji. Rumunsko vojno vodstvo zbira čete na ruski meji. Ni izključeno, da vso rumunsko armado postavi v vojno stanje. Nikakor ne mislimo teh dogodkov pretresavati s preveč skrbmi polnim očesom, četudi ne moremo tajiti, da razpoloženje v deželi ni ravno nam v korist. V Rumuniji so zelo oprezni proti Nemčiji, posebno po zadnjem kanclerjevem govoru. Rumunski vojaški krogi so prepričani o veliki vojni moči Nemčije in zato mislijo, da bo Nemčija, ker je ententa odklonila njeno pripravljenost za mir, nadčloveško napela vse svoje sile, da zada ententi srhovit udarec.

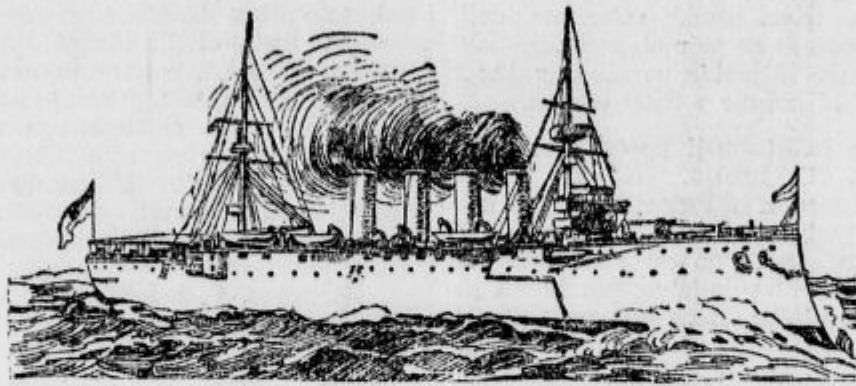
V Rumuniji hujskajo na vojno.

Bukarešt, 17. junija. Rumunski intervencionisti delajo velike priprave za jutrajšnje zborovanje. Ententino časopisje poudarja v dolgih člankih, da je sedaj prišel čas, ko mora Rumunija poseči v vojno. »Adeverul« kar poziva množice, da naj od kralja zahtevajo vojno. Ravno tako govori federacija unionistov. Rusom prijazni listi pozivajo, da naj se Rumunija pridruži Rusiji. Na zborovanjih bosta govorila Take Jonescu in Filipescu. Značilno je, da je rumunsko javno mnenje popolnoma mirno in ne kaže nobenega razburjenja. (Za zadnji stavek ne moremo jamčiti. Op. ur.) »Minerva« prinaša razgovor z nekim rumunskim ministrom, ki je rekel: »Mi si ne želimo grške usode.

Nikakor ne moremo dovoliti, da bi se vojujoče se stranke bojevale na naši zemlji ali kakor si že bode dotaknile rumunske neodvisnosti.

Kitchener utonil v bitki na morju.

Haag. »Daily News« objavljajo pismo nekega inženirja mornariškega štaba križarke »Hampshire«, ki podrobno popisuje, da se je križarka »Hampshire« udeležila morske bitke pri Skagerraku. To in cela

Bojna ladja »Hampshire« s katero je utonil Kitchener.

Švicarska sodba o položaju na našem vzhodnem bojišču.

Bern, 17. junija. (Kor. ur.) »Bund« izvaja glede na vojni položaj, da se dozda še ni doseglo popolno prebitje in tudi ne notranja obkolitev. Središče ni le zadržalo napada v širšem prostoru pri Tarnopolu, marveč poizkuša celo učinkovati na položaj z močnimi napadi naprej in na stran, kar se je tudi očitno posrečilo. Ruska notranja križar se nahajajo v nevarnosti; posebno na desno stran napadajoča skupina spodnje središčne armade Bothmerja na črti Budzanov—Bučac je krepko udarila. Tudi pri Kremjenjcu so stali Avstrijci trdo liki skala.

Ameriške volitve.

Wilsonova zmaga gotova.

Ženeva, 17. junija. Pariški »Herald« poroča iz Washingtona: V vseh političnih krogih, tudi v republikanski stranki računajo z zopetno Wilsonovo izvolitvijo kot z gotovim dejstvom.

Bryan o Wilsonovi miroljubnosti.

London, 17. junija. (K. u.) »Daily Chronicle« poroča iz St. Louisa dne 16. t. m.: Na konventu demokratične stranke je govoril na splošno željo Bryan, ki je nastopil za Wilsona in se mu toplo zahvalil, ker je ohranil mir. Govoriti so zabranili irsko-ameriškem delegatu iz Illinois, ko je pričel govoriti o neodvisnosti Irske.

Mehikanci in Združene države.

Washington, 17. (K. u.) General Furst, poveljnik ameriških čet v Mehiki, poroča: General Trevinon, poveljnik v Chihudua, je poročal, da bodo ob vsakem napredovanju ameriških čet proti jugozahodu in proti vzhodu Mehikanci napadli.

Na morju.

Nemška pohvala naši mornarici.

Berlin, 18. junija. (K. u.) Na današnjem običnem zboru nemškega mornariškega društva je govoril veliki admiral Köster, ki se je pečal z vsemi vprašanji, ki se tičejo mornarice. Spominjal se je tudi hrabre avstrijske mornarice, kateri stoji skoraj uničujoča premoč, ne da bi mogla kaj napraviti.

Izgube angleške trgovske mornarice.

Bern, 17. junija. Kakor cenijo Angleži, je angleška trgovska mornarica maja izgubila 165.000 ton.

Vojaški pozdravi.

Binokostni prazniki so bili letos na koroški fronti mrzli in neprijetni. Snežniki so dobili nov sneg, po dolini pa je bilo mrzlo deževno vreme. Zdelo se nam je, da smo v mesecu novembru. V tej vremenski izpremembi je utihnil tudi topniški dvoboj, ki je bil pred prazniki zelo oživel. Binokostni so mirno potekle. A po praznikih se stara pesem nadaljuje. Tudi tu težko pričakujemo — palmove vejice. Pozdrav slovenski domovini! F. Rancigaj. — Najlepše pozdrave s koroške fronte pošiljajo slovenski fantje vsem »Slovenčevim« čitateljem in vsem Slovincem in Slovenkam: Josip Polh, Očizla — Istra; Val. Markič, Kanal; Jos. Banovec, Črnomelj; Ant. Lencovič, Gromnik; Alojzij Ladiha, Trebnj; J. Opek, A. Krebelj, Trst — in vsi drugi! — Slovenski fantje železnega polka pošiljajo priske pozdrave svojim preljubim starišem, bratom, sestrām, sorodnikom in vsem znancem in prijateljem, posebno pa našim dra-

Ruski bukareški poslanik odide.

Kodanj, 17. junija. Tudi »Novoe Vremja« poročajo sedaj, da bo odpoklican ruski poslanik v Bukareštu.

vrsta drugih dejstev potrjuje zelo živahno govorice, da se je udeležil lord Kitchener bitke na morju in da je v njej utonil; nekoliko čudno nesrečo pri otokih Orkney, kjer so skrivnostno izginili vsi mrtveci in da ni bil nihče rešen, bi si bila pa izmislila angleška admiraliteta.

gim, nezabnim dekletom: Četovodja Anton Lisec; desetnik Ivan Legat iz Begunj; Emil Žigon, Ustje p. Ajdovščini; Jos. Količ, Črnomelj; Karl Siard, Ljubljana; Adolf Mlinar, Moste pri Ljubljani; Ivan Gerbaj, Dolnje Šice — Dolenjsko; Anton Morinko, Dobrava — Ljubljana; Anton Gregorič, Prinče vas — Dolenjsko; Anton Skubic, Pijava gorica; Anton Hrovat, Begunje; Jos. Tomše, Križe — Tržič; Mat. Mežek, Zabreznica; Ivan Weiss, Svibnik p. Črnomlju; poddesetnik Rudolf Fajdiga, Lože — Vipava. — Iz Radgone pošiljajo srčne pozdrave svojim ženam in dekletom, vsem sorodnikom in znancem ter vsem slovenskim vojakom na fronti in drugod: Ivan Erzar iz Vopovel pri Komendi; Ivan Boštjančič iz Harij; Miha Golc iz Zasipa pri Bledu; Ivan Jenko iz Šembij; Jakob Kalan z Brega pri Kranju; Janez Koren iz Kobarida; Anton Šekinc, Šembije. — Srčne pozdrave vsem slovenskim fantom in dekletom pošiljajo slovenski lovci: Poddesetnik Anton Kumerca iz Godoviča; Franc Slak iz Dobrnič; Matevž Pintar iz Makol; Jožef Uršič, Reber; Ivan Stopar, Osterc; Alojzij Lenart od vS. Križa; Mihael Jazbec, Čatež; Štefan Vogrin, Vel. Dolina. — Italijane podimo, v Benetke si želimo! Srčne pozdrave z italijanskega bojišča pošiljajo vsem prijateljem in prijateljicam: Ivo Peček, Male Lašče; Josko Povh, Novo mesto; Stanko Košak, Ljubljana; brata Jernej in Avgust Malovrh, Polhov Gradec; Josip Šlibar, Moravice; Franc Žitko, Preserje — Kamnik; Maks Plestenjak, Ljubljana; Alojzij Poznič, Sisek; Alojzij Bele, Novo mesto; Ivan Počkaj, Ostrožnabrdo; Anton Ukmar, Borovnica; Franc Pužem, Naklo. — Kuharji 16. bojne stotnije domobranskega pešpolka pošiljajo svojim ženam, znancem, prijateljem in vsem slovenskim vojakom, posebno pa kranjskim Janezom priske pozdrave: Franc Gašperlin, Senčur pri Kranju; Ivan Sajovic, Rateče — Gorenjsko; Franc Keržič, Rakitna; Anton Strgar, Bota — Primorsko. — Najsrčneje pozdrave pošiljamo moške in fantje iz skalnih snežnih hribov na Tirolskem svojim ženam in dekletom in vsem Slovincem: Desetnika Egidij Ježek in Ivan Skok; poddesetniki Franc Grahek, Mihael Mervec, Franc Pleško; infanteristi Franc Skok, Franc Grčar, Andrej Uršič, Anton Kriše, Mihael Gorišek, Janez Drešar, Lovrenc Kosmač, Anton Glavina, Anton Treven, Franc Žužek, Jožef Kapel, Franc Tomšič, Franc Dovgan, Anton Regent, Jožef Krašovac, Ivan Sterle, Alojzij Korče. — Iz bolnišnice na Dunaju pošiljajo priske pozdrave svojim ženam in dekletom ter vsem goriškim Slovincem in Slovenkam: Franc Mozetič, Bilje; Anton Furlan, Št. Peter; Jož. Markič, Gorica; Andrej Feganel, Miren; Alojzij Vižin, Klomperk; Ivan Balaben, Gradišče — Furlanija; Ivan Delconte, Istra — vsi zdravi. — Svojim domačim pošiljajo lepe pozdrave s severnega bojišča Matija Kogej in tovariši. — Priske pozdrave pošiljajo vsem goriškim Slovincem in Slovenkam: Desetnik Ivan Sever in tovariši.

Pogrešane družine s Primorskega.

Pogreša se Marija Leban iz Podbele pri Kobaridu, stara 37 let, ki je do 16. apr. 1915 služila v Gorici pri Maksu. Kdor bi kaj vedel o njej, naj sporoči očetu Matevžu Leban, Flüchtlingslager Barake 32, Pottendorf-Landegg, Niževavstrijsko. — Franciška Legiša, begunka, iz Medjevasi pri Devinu, išče svojega moža Antona Legiša, Arbeiter Kochgastin. — Jožef Brežon, k. kr. Feldgendarm, Streifzug Nr. 8, išče svojo sestro Antonijo Derjava iz Ročinja št. 5 in njeno družino; prosi obvestil. — Franc Mizerit išče svojo sestro Karolino, poročeno Muravic, ki je stanovala v Gorici, Via Strassig št. 14. Kdor ve za njo, naj sporoči na ta naslov: Ivanka Mizerit, Rimska cesta

št. 11 v Ljubljani. — Andrej Peternel iz Kostanjevice št. 60, nad Kanalom, Primorsko, sedaj k. k. Bau-Komp. Nr. 2, Marinefeldpostamt Pola, poizveduje za svojega sina Kristana Peternel; že eno leto ne ve za njega. Kdor bi za njegov naslov vedel, je naprošen, da mu blagohotno sporoči. — Goljevšek Mihael iz Liga, občina Ajba, sedaj v Cordenons rivoere profughi, prov. di Udine, povprašuje po sinovih Andreju, Francu in Antonu. Prva dva sta bila vojaka 97. pp., tretji je gnal 20. maja 1915 vole v Gorico. — Jakonič Karol iz Kozane, sedaj v Codernonu, povprašuje po sinu Karlu, vojaku 55. pp. Obe družini ste zdravi. — Prosi se, kdor ve za Albina Juretič iz Mlinskega št. 2 pri Kobaridu. Vpraša njegova mati, nahajajoča se v Italiji, ki ne ve za njega nič že eno leto. Prosi se na naslov Josipina Smet, Sežana, 30, pri Trstu. — Kdor bi kaj vedel o Jožefu in Justinu Erzetič iz Gradnega p. Kojško v Brdih, naj bi poročal na naslov: Kristina Muzulin, Vrbave p. Mozirje, Spod. Štajersko. — Justin Erzetič je bil pred letom v Welsu (Avstrija) »Hotel drei Kronen«, Landes-schützenregiment 3. Jožef Erzetič je pa gnal 20. maja 1915 živino v Gorico, odkoder ni mogel več domov. — Jug Ivan, 5. dom. p., 1. stot., Marinefeldpostamt, Pulj, išče svojo družino, doma iz Anhovega št. 17 pri Kanalu. — Ivan Fon, desetnik, k. u. k. Baukomp. 7/97, išče Jožefa Sokol iz Ladi št. 37. — Fr. Blažko, k. u. k. A. Z. D., Opatovo p. Teodo, Dalmacija, išče Janeza Buda, soprogo Margareto in hčerko Ano; pri njih je tudi neka gospa Globočnik.

Pogrešani vojaki.

Pogreša se od 19. septembra 1914 Anton Pangeršič, prostak 17. pešpolka, 11. stot. Kdor o pogrešanem kaj ve, naj to sporoči na naslov: Ivan Pangeršič, Zalog 48, p. Dev. v Polju pri Ljubljani. — Pogreša se Franc Bernik, 20. dom. polka, 5. stot.; pojasnila prosi proti povrnitvi stroškov Marija Bernik, vas Moste št. 35, pošta Komenda pri Kamniku. — Pogreša se Zveržina Jožef, 7. lovski bataljon, 2. stot., 4. vod; za pojasnila prosi Zveržina Neža, vas Stolnik, p. Kamnik, Gorenjsko. — Kdo ve kaj o lovcu Andreju Zaplotniku, 2. stot., 7. bataljon, doma iz Kranja, naj blagovoli sporočiti Valeriji Valentinič, begunka, Ziegelerk Kowald, Voitsberg, Štajersko. — Kdo kaj ve, kje se nahaja korporal Rudolf Mihelič, domobranski pešpolk št. 27, 8. stotnija, I. vod. Doma je iz Zamosteca št. 34, občina Sodražica, Dolenjsko. Pogreša se od avgusta 1914. Blagohotna pojasnila na njegovo ženo Marijo Mihelič, Zamostec št. 34, pošta Sodražica, Dolenjsko. — Blaž Hlede iz Oslavja, sedaj interniran v Italiji, išče svojega sina Karola L. R. 36, 9. Marschbaon, 3. Marschkomp., 3. Zug. Pojasnila na Gabrijelo Mikuluz, učitelja, p. Kozina, Istra. — Kdo ve za Franca Hrasti, pešpolk št. 58, I. Marschbaon, II. Komp., Galicija. Naprošen je, kdor kaj ve o njem, naznaniti Antonu Kranjc, p. Polhov Gradec pri Ljubljani. — Kdo ve, kje se nahaja Štefan Mavrič, rojen leta 1870. ali 1871. iz Prelesja, kateri je imel že slovo (Abschied) in je šel k vojakom na 23. maja 1915, naj blagovoli sporočiti proti povrnitvi stroškov na naslov: Josip Kohar, Trst, ulica Belpoggio št. 5.

Živila.

I zbiranje posvetovalnega odbora za aprovizacijo.

Dunaj, 16. jun. (K. u.) Včeraj je na prvem zborovanju novoustanovljenega posvetovalnega odbora za aprovizacijo poudarjal predsednik grof Larisch-Mönnich, da zdaj ne smemo zagovarjati kakšne posebne politike producentov ali konsumentov, ampak moramo najti neko poravnavo z medsebojno pošteno uslužnostjo.

Notrani minister je poudarjal, da moramo vse zadeve preskrbe še bolj centralizirati in najti tesnejšo zvezo s širokimi ljudskimi sloji. Zlasti bo treba gledati na zvišanje domače produkcije, pospeševanje uvoza, pravično in varno razdelitev razpoložljivih zalog in vplivati na tvorbo cen. Upa na uspešno skupno delo odbora in interministerialne aprovizacijske komisije. Načelnik aprovizacijskega oddelka v notranjem ministrstvu dvorni svetnik Fries je govoril o posameznih živilih, o raznih centralah, o tem, kako kaže uvoz in kako je sedaj prebivalstvo preskrbljeno z najvažnejšimi živili. — Nato so sklenili čim večjo centralizacijo vseh teh vprašanj.

Molke umrl.

Berlin, 18. junija. (K. u.) Generalni pokovnik pl. Moltke, načelnik namestjočega generalnega štaba, je umrl na srčni kapi ob žalni slovesnosti v poslopju državnega zbora za maršala pl. Golz paše.

Berlin, 18. junija. (K. u.) Pl. Moltke je umrl na srčni kapi takoj po svojem govoru o maršalu baronu pl. Goltz. Slovesnost, ki se je bližala že koncu, so takoj prekinili. Truplo so prepeljali v poslopje generalnega štaba, kjer so ga položili na mrtvaški oder.

Spominska slavnost na čast rajnem maršalu Goltz paši.

Berlin, 18. junija. (Kor. ur.) Nemškoazijska družba je priredila danes opoldne v dvorani državnega zbora spominsko slavnost na maršala Goltz pašo. Udeležili so se je: državni tajnik dr. Helfferich, državni tajnik pl. Jagow, železniški minister pl. Breitenbach, naučni minister pl. Trott-Solz, vrhovni poveljnik v markah generalni polkovnik pl. Kassel, predsednik državnega zbora, dr. Kämpf, veliko poslanec itd. Slavnost je uvedla žalobna koračnica. Nato je pel kraljevski stolni pevski zbor, slavnost je na to otvoril podpredsednik nemškoazijske družbe admiral pl. Truppel s pozdravnim govorom. Ko je še enkrat zapel pevski zbor, je govoril na lastno željo načelnik namestnega generalnega štaba generalni polkovnik pl. Moltke, mladostni prijatelj maršala barona pl. Goltz paše v imenu armade o zaslugah rajnika. Ko je v svojem govoru na to slavil turški veleposlanik Haki paša posebno zaslug Goltz paša za izpopolnitev prijateljskih razmer med Nemčijo in Turčijo, je nenadoma omedlel generalni polkovnik pl. Moltke. Več navzočih zdravnikov mu je takoj hitelo na pomoč. Predsednik, admiral pl. Truppel je takoj zaključil slavnost, nakar so navzoči hitro zapustili dvorano. Generalni polkovnik pl. Moltke je medtem umrl.

Razna poročila.

Ponošni Francozi in Angleži iščejo posojila v malih skandinavskih državah.

Christiania, 17. junija. (K. u.) »Morgenbladet« poroča: Poroča se, da se pogajajo angleške in francoske banke s skandinavskimi o najetju angleško-francoskega posojila. Norveške banke naj posodijo 70 milijonov kron. Končno se še niso pogodili.

Draginjski nemiri v Amsterdamu. — Policija nastopala z orožjem.

Amsterdam, 18. junija. (K. u.) Radi pomanjkanja živil in vsled velike draginje so izbruhnili nemiri v več mestnih delih; demonstranti so se sprijeli s policijo, ki je morala nastopiti z orožjem.

Nemci napadli Portugalce pri Unde.

Laurenzo Marquez, 18. junija. (K. u.) Agence Havas: Uradno se razglašajo, da so napadli Nemci portugalsko mejno stražo pri Unde.

Angleži v Perziji.

London, (Kor. ur.) Reuter je poročal 15. t. m. iz Teherana: Oddelek Angležev, ki mu poveljuje general sir Percy Sykes, je prišel v Kerman. Londonski listi poročajo, da prodira general Sykes iz Beudorabasa.

Politični cilji Japonske.

Stockholm, 18. junija. »Novoe Vremja« poroča iz Tokia. Voditelji treh najvažnejših političnih strank na Japonskem so se zedinili o glavnih nalogah japonske politike. Te so: prvič približanje Japonske Kitajski, drugič razširjenje japonskih koristi na Kitajskem in tretjič okrepitev državne brambe.

Dnevne novice.

— **Cesar piše** Hrvatom. Na udanostno brzojavko hrvatskega sabora je baron Skerlec dobil iz dvorne pisarne, da je kralj njihovo udanostno izjavo z zadovoljstvom vzel na znanje. »Pri tej priliki se Nj. Veličanstvo rado spominja neomahljive in složne zvestobe, katero je hrvatski narod pokazal tudi v sedanjih, za naš državni obstoj vodeni in vsiljeni vojni, in se saboru prav pristočno zahvaljuje za vnovič izraženo udanost. Sabor je sprejel kraljev odgovor s klici: »Živio kralju!«

+ **Koncentracija čeških strank** odložena do jeseni. Glasilo čeških agrarcev »Pravo Venkova« poroča: Iz zanesljivega vira izveva, da so za sklenitev češkonarodne vzajemnosti, ki naj bi o binkoštnih praznikih s proklamirano narod dosegla svoj vrhunec, nastale nove ovire, ker je treba za uspešen zaključek nove konsolidacije odložiti do jeseni. Mi to obžalujemo, pripomnimo pa, da se to zgodi samo vsled zunanjih, ne notranjih razmer, ki bi izvirale iz stvari same. Razmišljalo se je, ali bi se o tej obžalovanju vredni odgovoriti po listih priobčilo pojasnilo, katero naj sestavi bivši minister dr. Fiedler.

+ **Zanemarjena mladina.** Sedaj je vzorcu drugih krajev tudi nižavstrijski

ski cesarski namestnik izdal naredbo, ki mladini pod 16. letom prepoveduje kadenje na javnih prostorih, nadalje obisk kinematografov in podobnih zabavišč, obisk žganjarn in prodajaln opojnih pijač. Tudi brezdelno postopanje po 9. uri zvečer po ulicah je prepovedano. V gostilne in kavarne sme taka mladina po 9. uri zvečer le v spremstvu odgovornih nadzorovalnih oseb: Kazen: do 200 K ali do 14 dni zapor, in sicer ne samo za mladino, ampak tudi za dotične obrtne inženjere.

— **Vojaske vesti.** Duhovnik ljubljanske škofije Pavlič Franc je pridelen prostov. strelskemu bataljonu št. VI.

— **Pohvalno priznanje.** Strojniku mojstru g. Aleksander Mally, voditelju kurilnice na Jesenicah, je bila izročena za njegovo neumorno in zvesto izvrševanje službe na tej zelo važni postaji pohvalno priznanje c. in kr. vojnega transportnega vodstva št. 9.

— **Občina D. M. v Polju** je podpisala III. vojnega posojila 13.400 K in IV. pa 31.000 K. Da se je dosegel tako lep uspeh, gre v prvi vrsti čast županu Jakobu Dimnik, ki se je z vso vno močjo lotil dela in s prepričevalno besedo vnel občinski odbor za ta patrijičičen čin. Tudi posojilnica je podpisala znatno vsoto, zaostali tudi niso zasebniki, tako da je občina D. M. v Polju častno zastopana pri vojnemu posojilu.

— **Srečke »Rdečega križa«** se izdajo v nominalni vrednosti po 20 kron. Najmanjši dobiček znaša takoj v prvih žrebanjih 30 K, ki se pa zviša že v malo letih na 36 do 48 kron. Glavni dobički bodo znašali 500.000, 300.000, 200.000, 150.000 in 100.000 kron, pod tem zneskom ne bo v celoti dobi izžreban noben glavni dobiček. Prvo žrebanje se vrši 1. novembra 1916. Do konca leta 1920 bodo na leto štiri, do konca leta 1936 pa po tri žrebanja. Skupno se bo izplačalo na dobičkih 19.800.000 K. Zadet mora kot pri vseh tovrstnih srečkah vsaka številka vsaj najmanjši dobiček, tako da je vsaka izguba izključena.

— **Vžigalce družbe sv. Cirila in Metoda za Istro** že nekaj časa ni bilo v prometu, ker se je tovarna, ki jih je izdelovala, branila jih izdelovati, češ da ima prepoved radi barv, ki so na vžigalcih. Družba je pojasnila, da je tovarna to napačno razumela, da so na vžigalcih hrvaške narodne barve. Ministrstvo na Dunaju je sedaj izjavilo, da etikete vžigalce Družbe sv. Cirila in Metoda ne spadajo pod prepoved.

— **Umrl je v Monakovem**, star 53 let, g. Emil van de Weyer. Zapušča vdovo gospo Evgenijo Treo in štiri otroke.

— **Vlak je povozil v Domžalah** v soboto Marijo Komotar.

— **Restavracija na kolodvoru v Jesenicah** se odda. C. kr. ravnateljstvo državne železnice v Trstu odda s 1. septembrom t. l. ponudbenim potom kolodvorsko restavracijo na Jesenicah. Kolkovane ponudbe so vložiti najdalje do 10. julija t. l., 12. ure opoldne, pri glavni pisarni c. kr. državnoželezniškega ravnateljstva v Trstu s sedežem v Welsu.

— **Sirolin.** V najnovejšem času si je to sredstvo pridobilo jako veliko prijateljev tako v zdravniških krogih, kakor tudi pri bolnikih, ker se je obneslo pri vseh katarhalnih vnetjih. Reče se lahko, da je »Sirolin-Roché« danes razširjen že tako, da je ni skoro hiše, kjer bi ga ne imeli, da tako preprečijo vsako prehlajenje in obolenje dihalnih organov itd. Je prijetnega okusa in ga radi uživajo.

Primorske novice.

— **Duhovniško imenovanje.** Poreški škof je imenoval mornariškega superiorja msgr. Ivana Koršič za častnega konzistorialnega svetnika.

— **Za vojnega kruata** je imenovan duhovnik tržaško-koprške škofije Ignacij Marinčič.

— **V italijanskem ujetništvu** so: Anton Drufovka iz St. Ferjana pri Gorici; Ivan Križnič s Krasa pri Ročinju; Jožef Pavlin iz Kronberga pri Solkanu; Anton Tomšič iz Sovodenj pri Gorici; Ignac Mišigoj iz Višnjevika pri Kojskem.

Ljubljanske novice.

— **Ij Šolska slavnost v Lichtenthurnovem zavodu** se zaradi slabega vremena danes ne more vršiti.

— **Ij Predavanje vseučiliškega profesorja o invalidih v Ljubljani.** Tukajšnje vojaško poveljstvo nam pošilja: Dne 23. t. m. popoldne ob 6. uri se bo v Kino Centralu v deželnem gledališču v Ljubljani vršilo predavanje s kino slikami o preskrbi invalidov. Predava univerzitetni profesor višji štabni zdravnik dr. Spitzky z Dunaja: Vrnitev invalidov k delu in pridobitku. Natančneje o predmetu poročamo jutri.

— **Ij Umrla je** v Vrhovčevi ulici št. 9 gospi Milica Froulik, stara 18 let.

Pokojnica je bila med najmarljivejšimi gojenkami tukajšnjega c. kr. učiteljskega. Pogreb bo v torek popoldne ob dveh.

— **Ij Z možem je napadel** danes ob pol dveh ponoči pred remizo električno cestne železnice v Vodmatu neki okoli 15 let star neznan fant 26 let starega ključavničarja električne cestne železnice Janeza Vach iz Novega Vodmata št. 193. Ko je šel Vach na delo, je priletel pobič za njim ter mu iz neznanega vzroka zasadil nož globoko v hrbet, potem pa zbežal. Težko poškodovanega ter vsled izgube krvi oslabljenega sta prinesla takoj po noči dva vojaka garnizijske bolnišnice v tukajšnjo deželno bolnišnico.

— **Ij V domovino se je vrnil iz ruskega ujetništva** g. prof. Rudolf Grošelj.

— **Ij Ranjen je bil v junaškem boju** na Rusi sin velepodjetnika g. Jos. Lončariča g. Drago Lončarič. Leži v bolnišnici v Dolnji Vatri.

— **Ij Nevarno je obotel** magistratni komisar nadporočnik g. Jančigaj. Leži v neki bolnišnici na Zgor. Štajerskem.

— **Ij Nova tovarna.** V trgovski register je vpisana družba z o. z. »Strojilna tovarna Samsa & Co.« Temeljna glavica znaša 100.000 K.

— **Ij Umrl** so v Ljubljani: Dionizij Chomiak, črnovojniški pešec. — Elizabeta Jaklič, žena nadučitelja, 50 let. — Leopold Bögel, vodovodni inštalater in kleparski mojster, 40 let. — Jera Lipovšek, vdova sobnega slikarja in hišna posestnica, 47 l. — Ana Delorenzo roj. Mayer.

— **Ij Izpred sodišča.** Obsojen je radi izrabljenja uradne oblasti uradni sluga Jernej Svinšek na en mesec težke ječe, trgovski sluga Ludovik Šuster pa radi tatvine na pet let težke ječe.

— **Ij Prodaja poljskega krompirja na drobno.** Mestna aprovizacija je dala iz Poljske došel krompir izbrati ter ga bo na drobno (po posameznih kilogramih) prodajala v mestni vojni prodajalni v Gosposki ulici. Večje količine skupaj pa ga je mogoče dobiti v skladišču pri Muhleisnu na Dunajski cesti št. 36 vsak dan od 8. do 12. ure popoldne.

— **Ij Prva oddaja ledu pri mestni aprovizaciji.** Jutri v torek zjutraj pride prva pošiljatev umetnega ledu iz Trsta. Interesanti, ki so se zanj priglasiili — tudi drugi ga lahko dobe — naj pridejo ponj zanesljivo še pred sedmimi uro na prosti tir skladišča glavne ga kolodvorja. Oglasijo naj se v čuvajnici in pri vходу iz Metelkove ulice nad novo vojašnico. Za sedaj — dokler se ne ugotovi kalkulacije — je določena cena za en blok ledu (okoli 25 kg) 2 K. 100 kg ledu stane približno 8 K. Led se bo plačeval sproti ob prejemu. Vsak drugi dan pride nova pošiljatev ledu.

— **Ij Otrok se ubil.** Dne 15. t. m. je raz mostovža hotela Jelenič na Selu padla 4 let stara deklica Matilda Jasni 6 metrov globoko ter si zlomila tilnik. Pri peljali so jo v deželno bolnico, kjer so konstatirali zdravniki smrt otrokovo.

— **Izgnanil se je včeraj od Viča** do tobačne tovarne zlat prstan s tremi rdečimi kamni. Kdor bi ga bil našel, se vljudno prosi, da ga izroči proti nagradi v frančiškanski ulici 10, I. nadst.

— **Ij Ušel je v petek zjutraj** krotak mladi krokar. Kdor bi ga ujel, naj ga odda proti nagradi v Dalmatinovi ulici št. 5, pritličje desno.

Poljske vesti.

— **Podaniki kongresne Poljske.** Pod tem naslovom poroča »Gazeta Radomska«: Pravniško društvo v Lublinu je izdelalo te dni spomenico in jo odposlalo z mnogimi podpisi najodličnejših poljskih mož generalnemu gubernatorju potom avstrijskih čet zasedenega ozemlja kongresne Poljske fcm. Kuku, ki slove tako-le: »Uradi za izdajanje potnih listov od strani c. in kr. etapnih poveljstev uporabljajo v listinah, katere izdajajo Poljakom, podanikom kongresne Poljske, označbo »podaniki ruski«, sklicujoč se na instrukcije višjih organov, ki jim ukazujejo, naj se natančno drže glede prebivalstva na okupacijskem ozemlju določb mednarodne haške konvencije z dne 18. oktobra 1907. Ta konvencija določa v § 43 in 45, naj se vporablja zakon, ki eksistira na okupacijskem ozemlju.

Toda ne na podlagi mednarodnih določb, ne na podlagi določb civilnega prava, ki velja dosedaj v kongresni Poljski, nismo »podaniki ruski«, ampak podaniki kongresne Poljske. Kot dokaz prilagajo sledeče pravne akte:

Mednarodni dogovor, sklenjen dne 3. maja 1815 med cesarjem vseh Rusov, cesarjem Avstrije, kraljem Ogrske, priznava v čl. 5 popolnoma jasno ta del kneževine varšavske, ki je prišla pod Aleksandra I., kot samostojno državo (v franc. originalu »Etat«). — Ravno tako mednarodni »Dodatni akte dunajskega kongresa z dne 9. junija

1815 v čl. I. Manifest Aleksandra II. z dne 26. marca 1861. se začneja z besedami: »V vedni skrbi za blagor Naših podanikov kongresne Poljske...« Dalje velja v teku let do današnjega dne za kongresno Poljsko civilni zakonik, kateri govori o »Poljaki podaniki iz kongresne Poljske« v čl. 8, 9, 11, 14, 17, 18, 19. in 20. Noben akt zakonodaje ni do današnjega dne teh členov odpravil, zato so oni dolžni vezati v smislu čl. 43. haške konvencije tudi c. in kr. etapna poveljstva. Pristavljamo, da so nemški upravni organi priznali princip pripadništva do »kongresne Poljske« kot predpogoji volilne pravice v mestno samoupravo v Varšavi.

Na podlagi teh dejstev naj bi c. in kr. etapna poveljstva pri izdajanju listin uporabljala za Poljake izraz »podaniki kongresne Poljske«. — »Gazeta Radomska« ima k temu pripombo, da je c. in kr. etapno poveljstvo v Radom vedno dosedaj uporabljalo izraz »podanik kongresne Poljske«, ne pa »podanik ruski«.

— **Delo in znanost v Varšavi.** Večina varšavskih tovarn je prenehala z delom; nekatere so uničili Rusi pred svojim odhodom, druge so prenehale vsled rekvizicije medenin. Velika trgovska podjetja so s svojim osebjem deloma odšla v Rusijo, deloma pa žalostno životarijo.

Nič boljše se ne godi hišnim posestnikom. Veliko stanovanj je praznih; nahajajo se celo skoraj popolnoma prazne velike hiše. Mnogi hišni posestniki so v taki bedi, da ne morejo več plačevati davkov. Najobširnejša in najdražja stanovanja so plačevali višji ruski uradniki in častniki, a teh ni več; z njimi je odšlo tudi mnogo premožnih Poljakov.

Največ odporne sile je pokazala znanost. Znanstvena društva skoraj nemočno nadaljujejo svoje delo. Glavno »Varšavsko znanstveno društvo« je tudi med vojsko ohranilo svojo znanstveno in gmotno solidnost. Lepo se razvija društvo prijateljev zgodovine Varšave. V Varšavo prihajajo tudi nemški učenjaki. Stalno se je naselil arhivar dr. Warschauer, ki je odkril v Varšavi mnogo zapuščenih arhivov, v katere doslej še ni pogledalo nobeno nerusko oko. Poljski arhivarji in knjižničarji marljivo zbirajo gradivo za poljsko zgodovino med svetovno vojsko. Med drugimi zanimivostmi se na primer nahaja vojaški prbiško-ogrski slovarček, tiskan leta 1913.

Razne novice.

— **Samomor radi nesposobnosti.** 54 letni Friderik Mohr je prišel te dni v Gitschenu k naboru, ker se je hotel kot prostovoljec v armado uvrstiti. Sprejeli pa ga niso. Iz žalosti vsled tega je izvršil Mohr samomor.

— **Mož z jeklenim trebuhom.** V poslednji številki »Burschenschaftliche Blätter« piše neki nemški burš: Ker sem vedno trpel v trebuhu bolečine, odkar sem bil meseca oktobra 1914 ranjen, so me naposled pregledali z Roentgenovimi žarki. Uspeh je bil nepričakovan in edin svoje vrste: v trebuhu se nahaja še 17 nabojnih črepinj. Nekatere črepinje imajo velikost nohtov in so jako spicaste. Manjša veličina ima velikost graha ali pa užgalnih glav, kar je tudi več kakor dosti. Če se črepinje vgnezdijo in se po črevah ne premikajo, je že šk. Če pa začno uganjati burke in se kotalkajo po trebuhu, pa ni kar si bodi. — Ali vse to mi le ne dela presilnih skrbi. Postavim se pa le med nemškimi burši, da nima noben jeklenega trebuha, kakor ga imam jaz.

— **Draga poštna znamka.** Najvišja cena za pošno znamko, kakršna je bila kdaj plačana, je bila svoj čas plačana v Ameriki, in sicer za pošno znamko, ki je bila leta 1846. uvedena po Jamesu M. Buchanu za združitev v državi Baltimore. Društvo ljubiteljev poštnih znamk v St. Louisu je kupilo zgoraj omenjeno znamko, od katerih sta neki še samo dve, za veliko vsoto 4400 dolarjev.

Nabor vojnih psov.

Pod tem naslovom je popisal oči-videc nabor vojnih psov na Smihovu in na Kraljevih Vinogradih. Najpreje se je vršil nabor psov na Smihovu, in sicer 7. t. m. V rečenem članku je bilo čitati.

Tisti dan smo videli na smihovskih ulicah mnogo meščanov in meščank, ki so vedli na vrvi ali na jermenu pse na mestni magistrat, kjer se je vršil nabor vojnih psov. Ni pa treba misliti, da vse pse, psičke in ščeneta; oni psi namreč, ki si jih drži meščan ali bogataš le za zabavo in kratek čas, kakor malomarni in leni mopsi meščanskih družin, mali kodri, belonjski psi.

čki, podganarji in psi drugih pasjih pasem, ki nimajo drugega dela na svetu, kakor da predemljejo in prespijo pol božjega dne — te so bili že a priori spoznani za nesposobne, ni jim torej trebalo stopiti pred naborno komisijo, ki je cenila pse, odbrane za vojno službovanje. Država se ozira le na koristne ude pasjega rodu, na brhke proletarce, ki si služijo svoj vsakdanji kruh z delom in naporom, namreč na vprežne pse. Take rabi armada za razna dela in opravila na bojnih poljanah in zlasti še v gorah, da prenašajo proviant, da jih vpregajo v vozičke itd. Vsi ti psi, oziroma njih lastniki so bili pozvani k pasji vojni komisiji. In pri tej priliki se je dogladno, da je v Smihovu 900 brhklih pasjih korenjakov. Vsekako jih je bila večina iz Smihova. Rečeni težaki pasjega rodu so zaposleni pri raznih obrtnikih, kakor: pri mesarjih, pri prodajalcih zelenjave, pri cvetličarjih, pri mlekarjih itd. Neka posebnost praškega mesta so vprežni psi, ki prevažajo po mestu vozičke s peskom. Kdor pride zjutraj zgozdaj na ulico, vidi več takih psov, vprežene v vozičke s peskom, zelenjavo, cveticami itd., s katerimi dovažajo iz okolice navedene stvari na praški trg. Precejšnje število teh psov je prišlo na nabor z vozičkom. Na poti domov si pa videl vesele in žalostne obraze. Dva dečka sta korakala vsa srečna in vesela ob lahkem bernhardincu, ki je bil vprežen v ličen voziček. Neka dama se je ustavila pri močnem mesarskem psu: »Joj-mene, kakšen je. Ta je pa gotovo pretežak za vojsko...« »Pretežak, pretežak,« je pritegnil njegov lastnik, »pa star je tudi že, star, malo manj kakor jaz. Najrajši se drži blizu peči. Prav sebi je v srečo, da je tako debel. Prav, da je škarta. Moj Bog, kaj bi rekla moja ženka doma, če ga ne bi več videla. Še zbolela bi.« Pri marsikaterem lastniku psa si videl, kako težko se je ločil od svojega štirinogega tovariša. Na Vinogradih je bilo privedenih k pasji komisiji čez 900 psov, ki so prišli v spremstvu svojih gospodarjev, gospodinj in drobne dece. Slednji pes je bil najpreje zdravstveno pregledan, nato ga vpregli v eraričen voziček, da bi se videlo, kakšen bo za vprego. V voziček so sedli štirje vojaki in so se peljali parkrat po dolgem dvorišču. Starost psov so dogladnili po njih zobeh. Če je bil pes potrjen, sta ga prevzela dva vojaka, dala mu na gobec nagobčnik, ovrtnik in znamko. Psi so se plačevali 40—130 K. Neka gospa je jokala, ko so ji psa odvedli. Tudi neki deček je neutešljivo jokal, ko je šel pes na nabor; a ko jo je primahal domov kakor »škarta«, ga je deček objel okolu vratu in poljubil na gobec. Neki jako lep pes je bil potrjen. Ko so ga vpregli, pa nikakor ni hotel potegniti. Višji živinozdravnik ga je jezen pogledal in rekel: »Len je, kakor njegov gospodar — pa ga bomo že naučili.«

Vabilo

na XV. redni občni zbor
Okrajne hranilnice in posojilnice
v Škofji Loki

registrovane zadruge z neomejeno zavezo
ki se bo vršil v sredo dne 28. junija
1916 ob 5. uri pop. v hraniln. pisarni.

DNEVNI RED:

1. Potrjenje letnega računa.
2. Razdelitev čistega dobička.
3. Izvolitev načelnstva in nadzorstva.
4. Priljubljenost remuneracije načelnstvu in nadzorstvu.
5. Čitanje revizijskega poročila in ukrepi vsled istega.
6. Slučajni predlogi po § 36 pravil.

Ako bi ta občni zbor ne bil ob določeni uri sklepčen, se bo vršil na istem prostoru in z istim dnevnim redom čez pol ure drug občni zbor, kateri sme po prvem odstavku § 35 pravil brezpogojno sklepati.

Škofja Loka, 17. jun. 1916.

Načelnstvo.

C. kr. avstr. razredna loterija. Glavni dobiček v 1. razredu VI. loterije v znesku 60.000 kron je zadel srečka št. 60.606, kupljena pri Ljubljanski Kreditni banki po družnici v Trstu.

Učenca

poštenih staršev sprejme svečarna in
lectarna Josipina Šink v Kranju.
1434

V globoki žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naša iskreno ljubljena sestra, gospa

Jerica Lipovšek, roj. Knofter
hišna posestnica

danes v soboto ob 9^{1/4} uri zvečer po dolgi, muke polne bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v starosti 73 let mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb predrage rajne bo v ponedeljek dne 19. junija 1916 ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti, Krakovski nasip št. 4 na pokopališče k sv. Križu. Svete maše se bodo brale v več cerkvah.

Prosi se tihega sožalja.

Ljubljana, 17. jun. 1916.

Ivan in Marijana Knofter
brat in sestra.

Naša ljubljena

Milica

gojenka III. letnika na c. kr. učiteljsko

je 18. t. m. po dolgem trpljenju pokopčana s sv. zakramenti lahke in blažene smrti v Gospodu zaspala.

Pogreb bo v torek 20. t. m. ob 2. uri iz hiše žalosti Vrhovčeva ulica št. 9. Sv. maša za drago pokojnico bo isti dan, v torek, ob 7. uri v cerkvi Jezusovega Sreča.

Našo ljubljeno Milico priporočamo v pobožen spomin zlasti njenim gospodinjam součencam, ki jih je tekom svoje bolezni tolikrat imela v mislih.

LJUBLJANA, 18. junija 1916.

Rodbina Froulik-ova.

Antonija Bögel, roj. Müller naznanja v svojem in v imenu svojih pet nedoraslih otrok vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je njen iskrenoljubljani soprog, oziroma oče, sin, brat, zet, svak in stric gospod

Leopold Bögel ml.

kloparski mojster in vodovodni instalater

v nedeljo 18. junija 1916 ob 1/4. uri zjutraj po dolgem mučnem trpljenju previden s svetimi zakramenti za umirajoče mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb nepozabnega bo v torek 20. junija ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti Marije Terezije cesta št. 13 na pokopališče k sv. Križu.

Sv. maša zadušnica se bo darovala v župni cerkvi Marijinega oznanenja v sredo ob 8. uri zjutraj.

V Ljubljani, dne 19. junija 1916.

Brez vsakega posebnega obvestila.

Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

Naročajte „Slovenca“

Proda se v večjem trgu na Dolenjskem

enonadstropna hiša

z vsemi zraven spadajočimi gospodarskimi poslopi. Hiša je pripravna za vsako obrt, ter se je v nji nahajala več let trgovina z usnjem. — Na željo je na prodaj tudi lep vrt in nekaj polja. — Natančnejša pojasnila daje gosp. Ivan Rakovec, Ljubljana, Jurčičev trg št. 2. II.

Prodajalka

z dežele, ki zna tudi šivati, želi službe, najraje kje na deželi. Naslov pove uprava tega lista pod št. 1411.

CEVLJE ZA DAME

ali prazniške za dekleta in tudi za otroke, le fino trpežno in moderno blago vseh vrst, takoj preskrbi in razpošilja domača veščakinja na povzette po najnižjih dnevnih cenah, proti nagradi 50 vinarjev na par, za trud nabave in pošiljanja. — Pri naročilu je potrebno navesti: a) številko velikosti ali poslati obris stopala; b) navesti vrsto in barvo usnja (boks ali ševro); c) obliko (amerikansko kavalirsko ali drugo); d) visoke ali nizke, šivane ali zbite; e) boljše ali cenejše blago.

Neugajajoče se zamenja.

Ker cene rastejo in blaga primanjkuje, se temveč prihrani, čim prej se naroči. — Z udanostjo

HERMINA PAVLIČEK,
Dunaj, II. Rothe Kreuzgasse 5/10.

Cirkvenica.

Vila Antonija z lepim vrtom moderno urejena, zavarovana pred vetrom, lepe sobe. — Cene zmerni. Pojasnila daje g. dr. Ivan Hubad, Škofjaloča.

Potrjim srcem sporočamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naša soproga, mati in teta, gospa

Katarina Kodermac

posestnica in krčmarica v Gorici.

Trg sv. Antona, v starosti 45 let, previdena s svetimi zakramenti za umirajoče, po dolgi in mučni bolezni v Gospodu zaspala.

V Gorici, dne 14. junija 1916.

Alojzj Kodermac, soprog.

Angelj, Alojzj, sinova.

Namesto vsakega posebnega obvestila naznanjamo tem potom vsem sorodnikom, prijateljem in znancem pretresujočo vest, da je naša iskrenoljubljana, nepozabna soproga, oziroma mati, sestra svakinja in teta, gospa

Ana Delorenzo roj. Mayr

danes ob 1/2 uri zjutraj po dolgem mučnem trpljenju, previdena s sv. zakramenti za umirajoče v 30. letu svoje dobe bogu vdano preminula.

Pogreb nepozabne drage pokojnice se vrši v torek dne 20. t. m. ob 5. uri popoldne iz deželne bolnice na po kopališče k sv. Križu.

Sv. maša zadušnica se bo brala v župni cerkvi sv. Petra v Ljubljani.

V Ljubljani, dne 18. junija 1916.

Globokožalujoči ostali.

Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

Modni salon

Stuchly-Maschke Ljubljana

Zidovska ulica št. 3 Dvorski trg 1.

Osebnost izbrane
novosti z Dunaja

Priporočila: največjo izbero
klobukov za dame in de-
klince kakor tudi bogato za-
logo žainih klobukov.

Popravila točno in vestno.
Dunajski naročila na izbiro z obratno pošto.

Solidno blago.
Priznana nizka cena.

643

SIROLIN "Roche"

Prsne bolezni, oslovski kašelj, naduha, influenci.
Kdo naj jemlje Sirolin?

1. Vsak, ki trpi na trajnem kašlju, lažje je obvarovati se bolezni, nego jo zdraviti.
2. Osebe s kroničnim kašlom, bronhijev, ki s Sirolinom ozdrave.
3. Vadušljivi, katerim Sirolin znafno olahča naduha.
4. Skrofuzni odrasli, pri katerih učinkuje Sirolin z ugodnim uspehom na splošni počutek.

Se dobi v
vseh lekarnah
à K. 4.-